CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

SEPTEMBER 28th, 1962 - No. 564 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, STATION B., HAMILTON, ONT.

18th year of publication. Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment of postage in cash. Postage paid at Hamilton.

"Grace be with all them that love our Lord Jesus Christ in sincerity."
Eph. 6 : 24

Opnieuw teleurgesteld

Vorige maand is in het Concertgebouw te Amsterdam de Internationale Raad van Christelijke Kerken in zijn vijfde plenaire zitting bijeen geweest. De Internationale Raad is hier beter bekend als de International Council of Christian Churches, of bij afkorting, de ICCC. Tijdens dit congres hebben verscheidene sprekers het woord gevoerd en wij hopen in de naaste toekomst gelegenheid te hebben op enige van die redevoeringen in te gaan.

Momenteel willen wij alleen stilstaan bij de rede, die de bekende president van de ICCC, Dr. Carl McIntire van Collingwood, New Jersey, heeft uitgesproken.

De ICCC is de grote tegenstander van de Wereldraad van Kerken of wel The World Council of Churches. Zoals men zich zal herinneren, heeft de World Council in December van het vorig jaar haar grote vergadering in New Delhi gehouden. Daar is heel wat over te doen geweest. Tijdens deze bijeenkomst werd de Russische Orthodoxe Kerk als lid van de World Council toegelaten, hetgeen door velen met veel achterdocht is aangezien. Was er reeds critiek van verschillende zijden op de World Council, dat deze raad zou streven naar één universele kerk, het toetreden van de Russische Orthodoxe Kerk en later van kerken uit Bulgarije, Roemenië en Polen heeft de ongerustheid nog doen toenemen.

Dit zal dan ook wel de reden zijn, dat Dr. McIntire een groot deel van zijn toespraak te Amsterdam wijdde aan een scherpe en meedogenloze critiek op de World Council. Wij kunnen deze critiek wel begrijpen, vooral als men bedenkt, dat van de zijde van sommige functionarissen in de Wereldraad Dr. McIntire wordt aangevallen. Dr. McIntire beschouwt de World Council als een instrument in de handen van het communisme en omgekeerd beschouwt de World Council Dr. McIntire (en de ICCC) als een bedreiging van de eenheid.

Wij hebben ten tijde van het congres van de World Council in December 1961 en daarna aandacht besteed aan deze oecumenische organisatie. Wij hebben toen getracht te doen uitkomen, dat de World Council ons maar moeilijk warm kan maken. Zeker, men kan een mooie basisformule opzetten en een aantrekkelijk thema voor het congres bedenken, maar als iedereen daar naar eigen believen een eigen uitleg aan kan geven, dan is voor ons de waarde ervan verloren gegaan. Men moet wel bedenken, waar het hier om gaat. Kerken trachten elkaar te vinden, opdat het getuigenis van de Kerk gehoord worde in de wereld. Dit toch is, naar wij menen, de eerste opzet van oecumeniteit. Wanneer nu dit getuigenis voor allerlei uitleg vatbaar is, hoe kan dit dan ooit gehoord en verstaan worden door degenen, die buiten de Kerk leven? " . . . Indien de bazuin een onzeker geluid geeft, wie zal zich tot de krijg bereiden?"

Wij hebben sterk de indruk gekregen, dat de World Council het oecumenische antwoord niet gegeven heeft en de confusie alleen maar groter heeft gemaakt, niet in het minst door de toelating van de kerken van achter het ijzeren gordijn.

Wij waren daarom wel erg nieuwsgierig wat Dr. McIntire, die toch wel als de voornaamste zegsman van de ICCC kan worden beschouwd, in Amsterdam zou zeggen. Nu wij echter zijn rede gelezen hebben, kunnen wij een gevoel ven teleurstelling niet onderdrukken. De titel van de rede van Dr. McIntire was "Jezus Christus de zelfde . . .", maar goed beschouwd was het niet veel anders dan een felle critiek op de World Council en een vrij scherpe aanval op de regering van President Kennedy, die aan leden van de World Council privileges geeft, die aan de leden van de ICCC worden onthouden.

Op zichzelf zullen de beweringen van Dr. McIntire wel waar zijn en hun waarde hebben. Maar wij hadden op een internationale oecumenische vergadering, waar 83 verschillende denominaties van allerlei verschillende nationaliteiten vertegenwoordigd zijn, iets anders verwacht. Wat Dr. McIntire in het Concertgebouw gaf, was niet veel meer dan een veroordeling van de World Council en de Amerikaanse regering, of wilt ge: een verdediging van het bestaansrecht van de ICCC.

De oecumene is maar niet een kwestie, die alleen theologen interesseert. En de verdeeldheid in de oecumene (wat een vreemde tegenstelling!) mist niet alleen haar invloed op de wereld. De kerkmensen zelf weten niet meer waar zij aan toe zijn. Het vraagstuk van aansluiting bij de ene of de andere oecumenische organisatie komt op de synodetafels en het gaat er weer net zo af. Commissies worden benoemd om advies te geven in het maken van een keuze, en veelal blijken de commissies spoedig verdeeld te zijn.

En intussen ontstaat er meer confusie en worden de mensen beu van het geharrewar. En eveneens blijkt intussen dat de moeilijkheden van de kerkelijke groeperingen om eenheid te vinden in plaatselijk of landelijk verband even groot te zijn als in universeel verband.

Wij hadden gehoopt (en verwacht) dat de president van de ICCC ons een klaarder geluid had laten horen. Wij zijn helaas opnieuw teleurgesteld. De oecumenische beweging, in welke organisatievorm deze zich ook bij ons aandient, en hoe goed het ook bedoeld moge zijn, heeft tot nu toe weinig gelijkenis vertoont met dat ene lichaam van de Heer Jezus Christus, wier leden zullen komen van oost en van west, uit alle geslacht en taal en volk en natie.

Wat verwachten wij ook eigenlijk? De eerste oecumenische nieuwtestamentische "organisatie" was de kring der apostelen. Wat een onenigheid, wat een verschil van inzicht, wat een ruzie en jalouzie in die kleine kring. Als de Heiland Zelf hen niet bijeengehouden had, waren ze nooit bij elkaar gebleven. Hun eenheid wortelde echter niet in één van hen, ook niet in hen gezamenlijk, maar in Christus alleen.

Is onze verwachting dan misschien verkeerd gericht? Verwachten wij de beweging misschien te komen uit de congressen of moeten wij de oecumene zien komen als een beweging uit de hemel?

D.F.

DE BOEREN IN HET WESTEN VAN CANADA hebben er het grootste belang bij dat de schoolkinderen in Japan dagelijks een gratis lunch uitgereikt krijgen, waarbij een boterham is inbegrepen. Ook millioenen volwassenen in Japan beginnen brood boven de traditionele rijst te verkiezen. Als resultaat is de uitvoer van Canadese tarwe naar Japan tot bijna $ 100 millioen per jaar gestegen
(Financial Post Photo/Can. Scene)

Wie wind zaait zal storm oogsten

MR. DIEFENBAKER'S OPVALLEND BEZOEK AAN LONDEN

Het is nog maar nauwelijks een jaar geleden, dat in Accra (midden Afrika) een vergadering plaats vond van de regeringsleiders van de Commonwealth landen. In die vergadering werd voornamelijk gesproken over de Britse plannen om lid te worden van de Europese Common Market, iets waartegen de ministers van de andere Commonwealth landen ernstige bezwaren hadden. In het bijzonder was Canada sterk gekant tegen zulk een toetreding van Engeland, aangezien Canada ernstige economische nadelen voorzag, indien dit ooit mocht plaats vinden.

Nu zijn de regeringsleiders weer bijeen geweest, thans in Londen, en daar heeft Canada opnieuw van zich doen spreken als de uitgesproken tegenstander van de Britse plannen.

Opvallend is, dat verschillende vooraanstaande zakenmensen het pessimisme van de regering heel niet delen. Dit is in het afgelopen jaar meermalen en op verschillende plaatsen gebleken. Dit heeft Mr. Diefenbaker niet verhinderd om toch de Britse plannen scherp te veroordelen.

Men heeft zich in Canada in verschillende lagen van de gevolking, in het bijzonder in zakenkringen wel een beetje ongerust gemaakt over de houding van Mr. Diefenbaker in Londen. Was wat de Minister-President zei inderdaad het gevoelen van het Canadese volk? Deze vraag werd binnenskamers in het bijzonder gesteld door mensen in de partij van Mr. Diefenbaker.

Mr. Macmillan, de Britse Minister-President, hoorde de bezwaren die van de zijde van Mr. Diefenbaker en andere commonwealth leden kwamen, met een ijzige kalmte aan, zodat men sterk de indruk kreeg, dat het Britse besluit om toe te treden tot de Common Market vast stond, ongeacht wat de conferentie zou opleveren. In andere woorden: onze Minister-President was wel met zwaar geschut naar Londen gekomen, maar al spoedig bleek het niet veel effect te sorteren.

Tegen het einde en na de conferentie kwamen er echter twee verrassingen. De eerste was, dat Mr. Diefenbaker aan het einde der conferentie met een voorstel kwam, waarvan het Kabinet thuis blijkbaar niet veel of helemaal niets af wist. Wat Mr. Diefenbaker voorstelde was, dat de Commonwealth het initiatief zou nemen voor het bijeenroepen van een "world trading conference". Misschien heeft het voorstel van President Kennedy om tariefmuren af te breken, daar wel iets mee uit te staan, maar overleg met het kabinet tot 't doen van dit voorstel was blijkbaar niet gepleegd. In geen persverslag hebben wij kunnen ontdekken, dat dit voorstel veel indruk heeft gemaakt.

De tweede verrassing was de rede, die een hoge regeringsfunctionaris (het was nota bene een plaatsvervangend minister) heeft gehouden voor de Kamer van Koophandel in Vancouver. Deze functionaris heeft als zijn mening te kennen gegeven, dat het in het voordeel van Canade zou zijn, indien Engeland tot de Common Market zou toetreden en dat aan de suggestie van President Kennedy gevolg zou worden gegeven. Volgens deze zienswijze zou dus de gehele ontwikkeling Canada ten goede komen.

Laten wij hopen dat de laatste spreker gelijk heeft. Dit neemt niet weg, dat de regering nu toch wel in zeer precaire toestand is geraakt. Niet alleen moet deze toestand confusie in het Kabinet zelf teweeg brengen, maar de positie van de regering, die toch al zeer zwak geworden is na de verkiezingen van 18 Juni, heeft hierdoor sterk geleden. De komende zittingen van The House of Commons worden er spannender door. Er wordt althans reeds voorspeld dat Mr. Pearson, de leider van de oppositie, hierover het een en ander heeft te zeggen, wanneer de kamer straks bijeen is. En hij zal niet alleen iets hebben te zeggen, hij heeft door de ontwikkeling meer grond gekregen voor een motie van wantrouwen, indien hij deze nu zou willen indienen.

In zijn redevoeringen verleden jaar in Accra en thans in Londen heeft Minister-President Diefenbaker zonder twijfel wind gezaaid. Dit zal zijn gevolgen hebben. Er kon wel eens een storm op til zijn.

De Britse Prime Minister Harold Macmillan legt zijn hand op de schouder van Canada's Prime Minister John Diefenbaker tijdens een conferentie over de "European Common Market" in Londen.

Zending door de radio

Naar de Amerikaanse *Banner* bericht, zal een van de meest krachtige korte golf zenders van de wereld worden gebouwd op het eiland Curaçao. Trans World Radio heeft hiervoor een overeenkomst gesloten met de regering van de Nederlandse Antillen.

Uitgerust met een 250.000 watt korte golf zender en een 100.000 watt standaard radio uitrusting zal dit station het evangelie uitzenden naar ieder deel van de wereld. Het zal de uitzendingen van Trans World Radio vanuit Monte Carlo aanvullen, dat nu reeds het evangelie uitzendt in 20 talen naar Europa en het Middellandse Zee gebied.

(ICN)

Ingezonden

Recht en Vrijheid

Ongeveer een jaar geleden werd het "Committee for Justice and Liberty" voor het eerst aan het publiek voorgesteld. Sindsdien is wel gebleken, dat de diensten en activiteiten van het comité in een dringende behoefte voorzagen. Zelfs kan gezegd worden dat de noodzaak van de bezigheden elke dag nog duidelijker wordt en dat maatregelen thans worden getroffen de effectiviteit te verhogen, opdat de vele Christenen en ook niet-Christenen die worstelen met het probleem van het gedwongen lidmaatschap inderdaad ook volledig geholpen kunnen worden.

Over deze maatregelen later meer.

Hoewel het om begrijpelijke redenen niet mogelijk is bepaalde gevallen met naam en toenaam te noemen, mag toch worden vermeld dat het comité in het afgelopen jaar in tenminste vier gevallen gratis gerechtelijke bijstand kon verschaffen aan personen of groepen van personen. Dit dank zij de spontane steun die in letterlijke zin van heinde en ver wordt ontvangen.

In een groter aantal gevallen kon advies worden gegeven, zonder dat daarvoor onmiddellijk de diensten van een advocaat waren vereist.

In februari van dit jaar kon het comité zich richten tot de regering van Ontario toen een wet betreffende de discriminatie in het parlement besproken werd. Verder werd het comité uitgenodigd deel te nemen aan een serie van besprekingen, tezamen met de Christian Labour Association of Canada, met vooraanstaande personen uit de Canadese kerken en leiders van de verschillende grote vakbonden. De tweede bespreking van deze serie zal volgens plan op 29 september plaatsvinden.

Een zeer dankbaar geval is wel het feit dat het comité om hulp en advies werd gevraagd door een grote groep van wat wij zouden kunnen noemen "buitenstaanders", personen die niet via b.v. Calvinist Contact van het bestaan van het comité op de hoogte waren gebracht.

Deze mensen wilden advies omtrent het oprichten van hun eigen, eerlijke vakbond op de plaats waar zij werken en deze hulp is dan ook gelijk gegeven en nauw contact wordt nog steeds onderhouden. Wat geweldig mooi is het als zo'n geval op onze weg geplaats wordt, waar inderdaad open oren gevonden worden omtrent hetgeen onze overtuiging te zeggen heeft voor ons dagelijks werk.

Zij nog vermeld dat in de bovengenoemde gevallen het aantal personen dat bij onze bemoeienissen betrokken is varieert tussen de enkele individu zowel als de paar honderd. Ook dient te worden benadrukt dat in letterlijke zin onze contacten van kust tot kust gevonden worden.

Zodra dit enigermate mogelijk is ligt het in de bedoeling het feitelijk verloop van een of meer gevallen te publiceren ter illustratie van de vele voetangels en klemmen die op het arbeidsterrein worden gevonden indien men zijn wettelijke rechten wenst uit te oefenen.

Ook op dit ogenblik wordt aan personen op verscheidene plaatsen advies etc. verleend, en dit aantal breidt zich nog steeds uit.

Het 'is dan ook buitengewoon moedgevend als telkens weer blijkt, hoe er overal mogelijkheden gevonden worden een positief getuigenis te geven, waar dit eerst haast niet mogelijk werd geacht. Ter illustratie kan dienen het feit dat het Parlement van de provincie Nova Scotia in haar komende zitting een rapport zal ontvangen van het z.g. MacKinnon Committee. Deze commissie werd enkele jaren geleden benoemd ter bestudering van de Arbeidswet in die provincie, en heeft kort geleden zijn rapport ingediend, waar verschillende aanbevelingen ter wijziging van de huidige Arbeidswet in staan aangegeven.

Nova Scotia is tot op heden de enige provincie in Canada waar het verplichte lidmaatschap van vakbonden niet uitdrukkelijk bij de wet is gesanctionneerd. Maar dat zal niet meer het geval zijn indien de voorstellen op dit punt van de MacKinnon commissie onveranderd worden aanvaard. Het rapport wil namelijk het verplichte lidmaatschap bij de wet goedkeuren, ondanks de oppositie die in Nova Scotia van verschillende zijden hierover werd ontvangen. Feitelijk een typisch verloop indien men in aanmerking neemt dat de algemene houding ten opzichte van het verplichte lidmaatschap de laatste tijd in geheel Noord-Amerika sterk aan het veranderen is. In verschillende kringen bestaat thans namelijk veel twijfel of deze verplichting wel juist is. Het Committee for Justice and Liberty hoopt ook een memorandum of adres over dit onderwerp in Nova Scotia aan te bieden. De laatste hand wordt thans aan dit document gelegd.

Een nog sprekender voorbeeld van, wij kunnen wel zeggen gebedsverhoring, kunnen wij U vertellen. Zoals U weet was de onmiddellijke aanleiding tot het oprichten van ons comité het geval waarin enkele concierges in Etobicoke ontslagen werden als gevolg van hun weigering, tegen hun geweten in, zich te onderwerpen aan verplichte betaling van lidmaatschapsgelden. U is ook bekend dat de advocaat van ons comité eerder dit jaar aanried, in het belang van het uiteindelijke doel van ons streven, deze kwestie niet verder gerechtelijk te pressen. En nu is er toch ineens gelegenheid onder anderen deze zaak bij de juiste instanties naar voren te brengen.

De "Attorney General" van Ontario benoemde namelijk een "Royal Commission on Arbitration", een commissie tot onderzoek van arbitrage in arbeidsaangelegenheden, en deze commissie verklaarde zich bereid onze visie over dit onderwerp te beluisteren. Eind september houdt de commissie gedurende slechts enkele dagen openbare zittingen, op de 28e wordt ons comité daar verwacht. Onze advocaat hoopt binnen enkele dagen alles in gereedheid te hebben.

Het is voornamelijk onze bedoeling naar voren te brengen, met de nodige bewijzen uiteraard, hoe in de huidige samenstelling het voor een commissie van arbitrage onmogelijk is aanbevelingen te maken, die niet in letterlijk verband staan met de collectieve arbeidsovereenkomst, zodat zo'n commissie veel te beknot is in het handelen, vooral als er bepalingen in een contract staan die niet juist zijn. Verder ook dat er mogelijkheden geopend behoren te worden, tegen de uitspraak van arbitrage beroep aan te tekenen, indien fundamentele rechten op het spel staan. Het is wel duidelijk dat er met deze punten ruimschoots gelegenheid is het verband met gedwongen lidmaatschap etc. naar voren te brengen.

Wat deze "Royal Commission" uiteindelijk zal rapporteren ligt waarschijnlijk nog in de verre toekomst; het zal minstens maanden duren voor zij een rapport zullen indienen. Ook behoeven wij geheel niet te denken onmiddellijk met klinkende resultaten te komen, wij weten niet hoe lang wij zullen moeten volharden. Maar dat geeft ook niet, zolang wij ons getuigenis maar geven terwijl dit nog kan.

Tot slot de maatregelen die genomen zullen moeten worden om de stroom van werkzaamheden het hoofd te kunnen bieden.

De uiteindelijke vorm van "incorporation", het verkrijgen van rechtspersoonlijkheid, is nog niet beslist, hangende het resultaat van het onderzoeken van enkele technische aspecten. Wel is in principe besloten dat de aangewezen weg om het werk te kunnen verrichten gezocht zal moeten worden in een dusdanige uitbreiding dat binnen afzienbare tijd eventueel zelfs een vaste staf zal moeten worden aangesteld. Temeer daar de vraag naar voorlichting van "non-reformed" zijde steeds dringender wordt. Besloten is dat dit probleem in de komende paar weken in een aantal zittingen van het comité nader zal worden uitgewerkt.

Het comité vraagt U daarom om Uw bewijzen van instemming, steun en eventuele suggesties voor medewerking, vooral ook van de provincies buiten Ontario. Bovenal vragen wij om Uw bede dat er gehoor gevonden zal mogen worden opdat wij zullen kunnen leven in overeenstemming met onze conscientie.

Committee
for Justice and Liberty,
Box 151, Rexdale, Ont.

Ingezonden

Billijke Begrafenissen

In een van de in 1957 verschenen uitgaven van C.C. werd geschreven over Dure Begrafenissen. In bedoeld artikel wordt er terecht op gewezen, "dat het ongezond is dat de gemiddelde familie meer besteedt aan een begrafenis dan aan een geboorte, tengevolge van het alhier te ver doorgevoerde "begrafeniswezen", dat gevaarlijk veel gaat lijken op een onchristelijke dodendienst".

Het tijdschrift The Globe Magazine schreef hierover dezer dagen eveneens een artikel ("Have funerals become spectacles of luxury?"), waarin gewezen wordt op het feit dat de leden van de in 1955 georganiseerde Toronto Memorial Society zelf beslissen, hoe zij begraven willen worden, en dit bespreken met hun predikant of vrienden. De T.M.S. beschikt over een lijst van locale ondernemers, van wie bekend is dat zij voor $150.- een begrafenis te verzorgen, die voldoet aan de eisen, gesteld aan een "Welfare burial". Van dit bedrag kunnen dan nog de kosten van "Embalming" worden bespaard door christelijke families, die dit vanzelfsprekend als onnodige behandeling van een dode beschouwen.

De T.M.S. onderneemt zelf geen begrafenissen, doch heeft een informatie-bureau, dat adviseert omtrent begrafenis-prijzen en -wetten en voor $2.- jaarlijkse lidmaatschapskosten kan men zich verzekeren van de regelmatige toezending van herdrukken van artikelen geschreven voor kerkelijke periodieken, het TMS Grey Book, e.d.

Ongetwijfeld kan een dergelijke begrafenisvereniging het intermediair zijn tot het bedingen van aanzienlijke "discounts" op de prijzen bij samenwerkende begrafenisondernemingen.

Deze soort begrafenisverenigingen bestaan, behalve in Toronto, thans ook in Edmonton, Vancouver, Winnipeg, Ottawa en Montreal.

In Ontario zijn de zg. "funeral homes" verplicht een keuze te kunnen aanbieden uit tenminste acht "caskets" (lijkkisten) voor volwassenen. Maar wanneer er zich in een familie een onverwacht sterfgeval voordoet is het niet de tijd om rustig en verstandig te denken over het bedrag dat men hiervoor kan of wil besteden, en de bedroefde ouder of ouders zijn dan gemakkelijk het slachtoffer van de een of andere ondernemer of eigenaar van een begraafplaats, die de duurste selectie aanpraat. Weliswaar kan men in vele gevallen een vriend of predikant verzoeken met de ondernemer en cemetery te onderhandelen, doch de verbreiding van kennis omtrent de mogelijkheden van billijke begrafenissen ligt m.i. toch op het terrein van b.g. begrafenisverenigingen.

Met dank voor de plaatsing,
W. Chr. Sterkenburg,
Hamilton, Ont.

REAL ESTATE

JAN STRUIK

CH 6-3998

24 hours
City-wide Service

Houses for sale anywhere
in Toronto

Representing:

JAMES B. GILBERT
REAL ESTATE

CH 1-5205

Member Toronto Real Estate
and Photo Co-op Board.

BOOK BULLETIN No. 4 **BIJBELS**

In onze Christelijke gezinnen neemt onder de boeken de Bijbel natuurlijk de voornaamste plaats in, voor gebruik aan tafel, persoonlijk gebruik en ook om mee te nemen naar de kerk. Bij aanschaf van een huisbijbel *raden wij niet de duurste, een kunstleren band kan meestal volstaan. Wij hebben de Hollandse kleine huisbijbel voor* $4.00 *en de grote voor* $6.00. *Een Engelse kleine huisbijbel* (5½ x 8 *inches) linnen band* $2.25, *kunstleer met verwijsteksten* (6 x 8½ *inches*) $8.75, *of zonder verw. teksten* (6½ x 9½ *inches*) $6.50 (*Deze bijbel is ook heel geschikt als trouwbijbel*). Voor persoonlijk gebruik *bevelen we een leren bandje aan, de aanschaf is iets duurder, maar het is iets voor het leven:* Hollands *met psalmen en gez.:* Kleine maat *kunstleer zw. of br.* $5.10, *kunstleer met duimgreep, zw. of br.* $6.95. Middelmaat; *kunstleer, zw. of br.* $5.85, *met duimgreep* $7.75. *Moroccoleer, zw.* $10.00, *moroccoleer met duimgr.* $11.90. Grootste maat (4½ x 7 *inches*)*: linnen band, gewoon bijbelpapier* $3.40, *dundruk, kunstleer, zw. of br.* $6.65, *met duimgreep* $8.25. *Slap leer, br.* $11.00, *moroccoleer met duimgreep, br.* $13.90. *Leren band met ritssluiting, br.* $13.95, *met bovendien duimgreep, br.* $15.95. *Meest verkochte* Engelse zakbijbels: *moroccoleer* (4 x 6 *inches*) $5.95, *met duimgreep* $7.50, *met ritssluiting* $8.95. *Engelse bijbels met verwijsteksten en leren band hebben we in 5 verschillende maten vanaf* $7.95, *vraagt U even om een catalogus, of schrijf ons wat U ongeveer zoekt, en we sturen U een bijbel op zicht, die U binnen 7 dagen weer mag retourneren zonder verdere verplichtingen.*

Till next week, Gerry Denbok

Burlington Book and Bible House

Mail-Order Dept., Box 381, Burlington, Ontario.

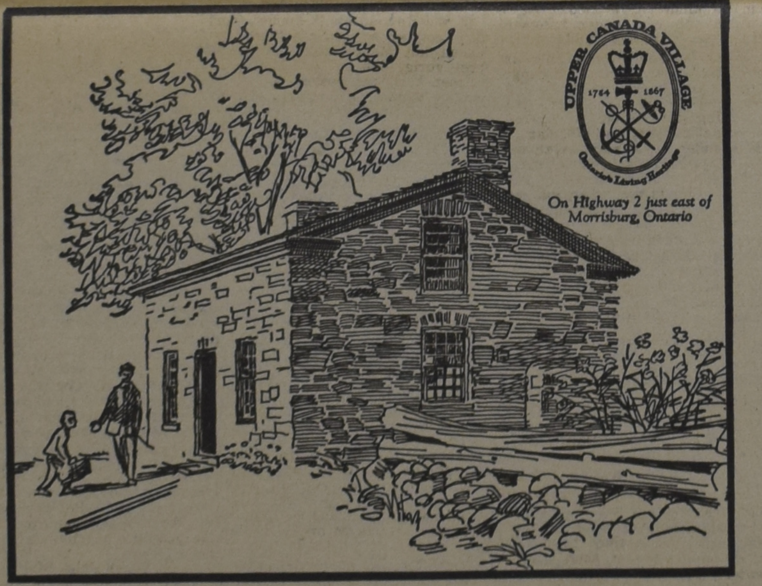

Het huis van de schoolmeester en een afkerige scholier.

VACANTIE IN HISTORIE

WANNEER U door het tolhek van 1850 Upper Canada Village binnengaat, dan stapt U honderd jaar en meer terug in Ontario's verleden. Nagenoeg alle 40 gebouwen en structuren die U zult zien en binnengaan — huizen, kerken, molens, herbergen, winkels — werden overgebracht van hun oorspronkelijke ligging in de St. Lawrence Valley. Zij werden hersteld en opnieuw ingericht met angstvallige nauwkeurigheid en toegewijde aandacht voor details. Upper Canada Village is gelegen in het Crysler Farm Battle Park, zeven mijl ten Oosten van Morrisburg. Dit prachtige park met zijn uitnemende ontspannings-faciliteiten is kenmerkend voor de reeks parken die zich voor 170 mijl uitstrekken langs de St. Lawrence tot Glengarry, nabij de grens van Quebec. Onbeperkte gelegenheid voor picnics, zwemmen, bootje varen en kamperen is in al deze gebieden aanwezig. Een heerlijke vacantie wacht U wanneer historie en zomergenoegens hand in hand gaan.

THE ONTARIO-ST. LAWRENCE DEVELOPMENT COMMISSION
MORRISBURG, ONTARIO

Hon. John P. Robarts, Q.C., L.L.D.,
Minister President van Ontario

Hon. Robert W. Macaulay, Q.C.,
Minister van het Departement van Economie en Ontwikkeling

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489
Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).
Managing Editor: D. Farenhorst.
Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.
Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Katrien en de vrouwen

Alles begint weer te draaien op verenigingsgebied. De vacanties zijn voorbij en er moet weer vergaderd worden. Buurman Mol is weer een en al activiteit. Die doet niets liever dan vergaderen. Als de kinderen hem op een avond thuis aantreffen, denken ze dat hun vader ziek is.

Zelf mag ik graag eens een avond thuis zitten, heerlijk wat lezen, 'n gramofoonplaatje draaien en — op bescheiden wijze natuurlijk — naar de televisie kijken. En een winteravond, waarop ik met mijn jongens eens kan schaken of monopolie spelen, acht ik het toppunt van genot en van gezelligheid. Maar als ik dat tegen mijn goede buurman zeg, dan kijkt hij me scheef aan en geeft mij het idee, dat ik het toonbeeld ben van geestelijke achteruitgang.

Katrien zit ook graag thuis 's avonds. En al praten we de hele avond niet met elkaar, elkanders gezelschap verveelt ons nooit. Zo hoort het trouwens te zijn in een normaal huwelijk, nietwaar? Ik heb wel eens de nare gedachte, dat sommige mannen en vrouwen avond op avond naar elke meeting hollen, omdat er thuis in de verhoudingen iets is vastgelopen, misschien zonder dat met 't zelf weet. Een feit is het in ieder geval, dat heel wat getrouwden vreselijk onrustig zijn en het in hun eigen huis maar niet kunnen vinden.

Bij Mol is het echter niet zo, dat hij vlucht in vergaderingen. Hij heeft een puike vrouw en hij is een goede vader en echtgenoot. Nee, daar ligt het niet aan. Vergaderen is nu eenmaal zijn hobby.

— Volgende week beginnen de vrouwen ook weer, Katrien, merkte ik gisteravond op. Mijn lieve vrouw reageerde niet met het enthousiasme, dat ik verwacht had. Ze heeft altijd heel actief deelgenomen in de vrouwenvereniging afdeling 1 (inleiding en bespreking in het Hollands, notulen en zingen in het Engels, koffie drinken in alle talen). Op het ogenblik is ze zelfs algemeen-adjunct, in welke functie ze verleden jaar twee maal de contributie heeft geïnd (in het Hollands) en eenmaal de vergadering heeft geleid, zulks met redelijk succes. Mijn vrouw is derhalve niet de eerste de beste op verenigingsgebied. Ze heeft zelfs op de nominatie gestaan voor het kringbestuur, maar daar viel ze af, omdat ze het niet kon bolwerken tegen de vrouw van ons schoolhoofd....

— Wat is er, vrouw, hernam ik, — heb je geen zin?

— Och, zuchtte Katrien met een diepe zucht, die alleen vervaardigd kan worden door iemand die in de bange strijd des levens heeft geleerd te berusten, — och, als het weer net zo gaat als verleden jaar, dan blijf ik net zo lief thuis. Het is met de vrouwenverenigingen niet meer wat het vroeger was ,tenminste bij ons niet.

En toen brandde ze los. Ik legde de krant er maar bij neer, uit ondervinding wetend, dat het eerstvolgende uur er van lezen niets zou komen.

Vroeger ging het volgens mijn vrouw veel beter bij de vrouwen (ze heeft het nooit over de vrouwenvereniging, maar altijd over "de vrouwen"). Toen werd er aan Schriftstudie gedaan. Dat was de hoofdmoot op elke vergadering. Soms was het zo mooi en zo interessant, dat de pauze en de vrije bijdrage na de pauze er door in gedrang kwamen. Ondanks de korte pauze waren dat de mooiste meetings. Er werd dan ook vaak van hart tot hart gepraat. Niet alleen maar vragen, die buiten jezelf omgingen. Het ging ook dikwijls over je eigen hart en leven, over je problemen, je geloofsvertrouwen en je twijfel en zo. En ook over je taak als christinnen. Niet, dat dat nu helemaal verdwenen was. O nee, er waren nog wel eens mooie inleidingen en goede besprekingen. Maar over het algemeen was het maar vlak. En elke vergadering had iets gehaast,

IMMIGRANTEN-

MIJMERINGEN

omdat het programma zo overladen was. Het programma na de pauze, het huishoudelijke gedeelte, werd steeds belangrijker, omdat er onder de vrouwen zoveel werd georganiseerd. Er kwam een kring, die regelmatig gecombineerde vergaderingen uitschreef. Er kwam een league, die ook niet bepaald werkloos was. Haast elke vergadering na de pauze werd de meeste tijd in beslag genomen door kring- en league business. En de kosten waren schrikbarend gestegen! Vroeger kwam je met tien of vijftien cent al een heel eind, maar tegenwoordig met al die gecombineerde meetings en toogdagen en het reizen en trekken van leden in het algemeen en bestuursleden in het bijzonder kwam je met een dubbeltje niet ver meer en ook niet met een kwartje.

En dan, omstreeks Februari, begonnen de feestelijke jaarvergaderingen. De laatste jaren was het meer en meer gewoonte geworden, om niet slechts twee afgevaardigden naar zo'n jubilerende vereniging te sturen, maar om er als vrouwen met elkaar naar toe te gaan. In zo'n week kon de eigen vergadering natuurlijk niet doorgaan....

— Als je eens optelt, Arie, zei mijn vrouw verontwaardigd, — hoeveel gewone vergaderingen we verleden jaar hebben gehad, dan ben je gauw klaar. Het lijkt wel, of we het hoe langer hoe meer verleren, om onder elkaar als vrouwen heel gewoon op onszelf te vergaderen. We moeten er steeds weer op uit, nu hierheen, dan daarheen. Gisteren sprak ik Jet Versteeg, en die wilde beweren, dat hun vrouwenvereniging verleden jaar maar vijf, zegge vijf, gewone meetings heeft gehad. Het andere was allemaal rallies en jaarvergaderingen....

Zo ratelde Katrien ruim een half uur door. En haar ratel gaf geen onzeker geluid! Ik vroeg haar, of ze misschien ook een klein beetje overdreef. Deze vraag viel evenwel niet in goede aarde. Ter illustratie van haar betoog vertelde Katrien me, dat het verleden jaar twee keer was gebeurd tijdens een vergadering, dat de presidente tijdens een goede Bijbelbespreking had gezegd: — We moeten ons beperken met de vragen, dames, anders wordt het te laat vanavond. Er zijn nog zoveel kring- en leaguezaken te bespreken.

Nu, als dat waar is — is het toch wel een beetje bij de grijze konijnen af! Als je met elkaar zo in het georganiseer verwikkeld raakt, dat de Schriftstudie, het voornaamste van het verenigingsleven, er bij in schiet, dan wordt het tijd, dat al die activiteiten buiten de plaatselijke verenigingen eens behoorlijk worden ingekrompen.

Het is me in onze kringen wel vaker opgevallen, dat we met meer verstand en animo een feestprogramma lezen of een reglement dan de Bijbel. En dat deugt toch niet bepaald! Nee, het zou wel eens kunnen zijn, dat ondanks alle activiteit en georganiseer wij niet veel juichensstof hebben over het peil van ons verenigingsleven. Veel organisatie is doorgaans niet bevorderlijk voor de diepgang en rustige studie en bezinning. Jammer, vreselijk jammer is dat!

Het was niet de eerste keer, dat we het over deze dingen hadden. Nog niet zo lang geleden, tijdens een visite, werd er ook over gepraat. Het hoofd van de Christelijke school was er bij, die uit hoofde van zijn beroep nogal wat van zielkunde afweet.

— Kijk es hier, kijk es hier (dat is een vaststaande uitdrukking bij hem), zei de bovenmeester, — je moet niet vergeten, dat er onder ons heel wat moeders zijn met grote gezinnen. Die immigrantenmoeders hebben het dikwijls niet zo gemakkelijk. Ze komen er haast nooit uit, terwijl ze toch ook wel eens een verzetje nodig hebben. Daarom is het zo goed voor ze, dat ze met elkaar, juist met elkaar, eens in een bus stappen en een toogdag houden. Dat hebben ze nodig.

— Nou, sprak Katrien nuchter, —als ik eens een verzetje nodig heb, ga ik liever met mijn Arie ergens heen.

— Ja, maar kijk es hier, kijk es hier, lachte het hoofd der school, — niet iedereen heeft het zo buitengewoon goed getroffen in het huwelijk als jij!

Daarin kon ik het wel met de spreker eens zijn.

Ook hier ben ik het roerend mee eens, dat de vrouwen en moeders onder ons er wel eens uit mogen met elkaar, en ik kan me best voorstellen, dat ze dan graag helemaal uit willen zijn, zo zelfs, dat ook hun man er niet bij is. Hulde aan alle immigrantenvrouwen! Wat hebben ze dikwijls een worsteling doorgemaakt, om het gezin bij elkaar te houden, om teleurgestelde mannen moed in te spreken, om de kinderen te kleden en te voeden van een mager inkomen! Hulde en nog eens hulde!

Maar waarom worden ter ere van hen geen aparte uitgangsdagen georganiseerd en speciale bustochten? Als het om de ontspanning gaat en om het er-eens-helemaal-uit-zijn, waarom dat gedaan onder de dekmantel van verenigingsarbeid, activiteit in het Koninkrijk Gods?

Of is er iets van waar, dat men naar buiten vlucht, omdat men zich binnen niet meer thuis voelt? Zoals man of vrouw kan wegvluchten in meetings en vergaderingen, omdat de sfeer thuis niet deugt, zo kan men het ook als verenigingen — zelfs vrouwenverenigingen — buitenshuis in het massale zoeken, omdat men in kleinere kring onder elkaar zich niet thuis voelt.

Zowel Katrien als ik houden van een toogdag en een jaarfeest, zo nu en dan. Maar beiden hopen we heel vurig, dat er in dit nieuwe seizoen heel veel gewone vergaderingen worden gehouden, waarin de studie van Bijbel en belijdenis tot haar recht komt.

Arie.

Libby's Sauerkraut

(Zuurkool)

net als thuis

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

Prof. Dr. H. Van Riessen spreekt in de Weston Church

Er zijn van die vergaderingen, die men moet opluisteren met verschillende attracties om de mensen te krijgen. Er zijn er ook, die weliswaar opgeluisterd worden, maar waar de mensen komen om de spreker. Deze laatste zijn de vergaderingen, waar Prof. Van Riessen het woord voert. Naar zijn redevoeringen werd altijd uitgezien, en dit zal zonder twijfel ook nu het geval zijn.

Nadat Prof. Van Riessen op Vrijdag 28 September in de Jarvis Chr. Ref. Church gesproken zal hebben, zal hij eveneens spreken in de Second Toronto Chr. Ref. Church, Albion Road te Rexdale (Weston).

De laatste vergadering is belegd door de A.R.S.S. en zal onder leiding staan van Rev. Kouwenhoven van de Can. Ref. Church van Toronto. Het gezamenlijk zingen zal worden geleid door Rev. De Bolster, de nieuwe (tweede) predikant van de Chr. Ref. Church in Brampton, Ont. De andere Chr. Ref. predikant van Brampton, Rev. Jonker, zal de spreker introduceren.

Hoogtepunt van de middag zal uiteraard de rede van Prof. Van Riessen zijn, die evenals elders, ook dan zal spreken over "De ware eenheid van het leven".

De vergadering zal worden gehouden op Zaterdagmiddag 6 October, om 2 uur 's middags. Gezien het feit, dat dit jaar geen "All-Ontario Calvinistic Rally" zal worden gehouden, verwacht men, dat velen deze gelegenheid zullen willen aangrijpen, opnieuw Prof. Van Riessen te horen. En de Westonkerk kan heel wat mensen bergen!

ON YOUR WAY

GLORYING IN EXTERNAL FORMS

"His disciples saith to Him, Master, see what manner of stones and what buildings are here! And Jesus answering, said . . . there shall not be left one stone upon another."

Mark 13:1-2.

The disciples, like so countless many today, gloried in the outward appearance. They not only admired the rich beauty of these buildings, but with pride they pointed to these piles of stones, those massive gates, high towers and jeweled sanctuary. They recalled therewith what they as a nation had done. This complex of building flattered them. It marked a tremendous achievement. Something to write home about!

What a common human trait they show here! They take pride in something for which they personally have not labored nor paid. If some is to boast about these buildings let the architect step forward, or the mighty financier whose millions of gold made such buildings possible. But let not these poor, unskilled fishermen start boasting. It was, of course, their pride in being Jews. As such they idolize the shape and size of things.

How modern is this emphasis on external forms. How readily we expand inwardly at sight of what is large, or first, or best. Our cities are bigger, our sky-scrapers taller, our conveniences more numerous, our standards higher, our wealth greater, our weather better or worse, even our crime record exceeding that of other comparable cities and nations . . . so one can go on and on.

These things are not abiding. They shall not remain. None of them has enduring qualities, and that is well. Time will alter or destroy them.

Is there nothing lasting in this world? Certainly there are those things that endure, that time cannot efface. But these things are not first of all visible.

There are things noble and true and beautiful that endure. There are things that shall outlast time itself. These are eternal. Jesus spoke of laying up treasure in heaven where rust and moth do not corrupt nor thieves break through and steal.

Our immortal soul is more enduring than this body. Therefore the care and nurture of that soul should be of greater concern than the feeding and clothing of the body. We seek security for our earthly lives. Do we with similar energy and devotion seek to secure the welfare of our soul? Most of man's energies are spent on the temporal level for things that will not endure long. We are fearfully busy erecting our structures for comfort and welfare and security. We want to perpetuate our high standards of life. We enjoy these so much. Therefore they gather capital and power and wisdom and honor. But the value of these is at best but for a brief season.

Do we as Christians place the emphasis differently? What really do we work for? What is the all-controlling motive of our life? What is its driving force? Is it some external bauble, some fleeting pleasure? Or are we laboring for that which perisheth not? Certainly, Christians also work for a living; we too enjoy our comfortable homes, and a bit of good reputation in our community. We prize these things. We are thankful for our nation and the privileges we enjoy here. But let that not be all, nor the end for which we work and worry. Of all these things not one stone shall be left on another. But there is a way of building that shall last: every thing done for God's sake, what is done in Christ Jesus our Lord, in truth, in justice, in holiness. That endures.

J. Hanenburg

HYGIENE op de Boerderij

Ondanks de vele nieuwe hulpmiddelen voor hygiene, blijft Gillett's Lye nog steeds verreweg het meest doeltreffende en economische, enkelvoudige schoonmaak- en hygienemiddel voor algemeen gebruik op de boerderij. Twee eetlepels Gillett's Lye op een gallon water verschaft U een reinigingsoplossing die vuil en smeer aantast, vele ziektekiemen en smetstoffen doodt, daarbij oppervlakten vlekvrij en hygienisch latend. Desalniettemin kost het U slechts enkele centen. Dit is slechts een der vele dozijnen wijzen waarop U werk, geld en tijd kunt besparen met Gillett's Lye. Zij zijn allemaal opgenomen in een GRATIS gezaghebbend boekwerkje, bevattende 60 bladzijden. Om een gratis exemplaar te verkrijgen gelieve men te schrijven aan: Standard Brands Limited, 550 Sherbrooke St. W., Montreal.

REISBUREAU

Vliegtuig - Boot - Bus - Trein
Cruises - Rondreizen - Hotels
Verhuur van auto's
Reizen op crediet

O. K. JOHNSON & CO., Limited

TORONTO, 697 Bay St., EM 6-9488
BARRIE, 107 Dunlop E., PA 6-6525
SARNIA, 131 N. Front, ED 6-6169

DEZE MOOIE KALENDER
met 12 platen van Canada

sturen wij voor U naar Uw familie en vrienden in Holland. Stuur ons $1.25 en het adres en wij zorgen voor de rest.

VAN DELFT'S

Book and Gift Shop

1058 Main St. W., Hamilton, Ont.
Phone JA 8-1932

WIN ABONNEES VOOR "CALVINIST-CONTACT"

Brieven uit Klein Azië

door Frances van Belzen

TEN GELEIDE

Een kleine introductie, zowel van deze brieven als van de schrijfster, is wellicht op zijn plaats. Om alle misverstand weg te nemen: deze brieven zijn geen evenknie van onze gebruikelijke brief uit Nederland. Zij vormen ook geen commentaar op de brieven aan de zeven gemeenten in Klein Azië, die in de eerste hoofdstukken van het boek Openbaring zijn gegeven. Maar zij vertellen U wel iets van een land, dat zeer nauw betrokken was bij het eerste begin van de Nieuw-Testamentische Kerk.

De schrijfster, Miss Frances van Belzen, is jarenlang "een van ons" geweest. Zij was abonné op Calvinist-Contact en woonde in Toronto. Zij kent ons dus en velen van ons kennen haar. Toen bekend werd, dat zij naar Turkije zou gaan en haar gevraagd werd ons iets van dit oude, maar voor Miss Van Belzen nieuwe land te vertellen, was zij daartoe aanstonds gaarne bereid. Hierbij vinden onze lezers dan ook haar eerste brief.

Wij willen Miss Van Belzen graag hartelijk dankzeggen voor haar bereidwilligheid.

De foto's, die wij bij deze brieven plaatsen, zijn niet al te duidelijk. Dat is niet de schuld van de schrijfster. Men schijnt in Turkije het ontwikkelen van films nog te moeten leren en men schijnt ook niet het goede papier voor afdrukken voorhanden te hebben. Dit doet echter niets af aan onze waardering voor de brieven van Miss Van Belzen. *Red.*

I.

Voorheen heb ik nooit geweten dat Turkije zoveel Bijbelse plaatsen had, totdat ik zelf naar het land toeging en lectuur en kaarten in handen kreeg die inlichtingen verschaften over bezienswaardigheden etc.

Een der plaatsen die allereerst de aandacht trok was Iznik, het vroegere Nicaea, waar in 325 A.D. de geloofsbelijdenis werd opgesteld.

Het is over deze plaats en de reis erheen vanaf Istanbul, dat ik graag iets wilde vertellen.

De ligging van Turkije zal aan velen bekend zijn, t.w. dat een klein deel van het land in Europa ligt en door de Bosphorus gescheiden wordt van het grootste deel, dat in Klein Azië ligt.

De reis naar het oude Nicaea werd per auto ondernomen, wat hier wel de meest prettige manier van reizen is. Tenslotte behoort Turkije tot de onderontwikkelde gebieden en kan men niet verwachten dat vervoermiddelen zo regelmatig en dikwijls rijden als in het overige deel van Europa.

Allereerst nemen we de ferry in Istanbul om de Basphorus over te steken, wat ongeveer 15 minuten neemt. Daar het helder zomerweer is en vrij vroeg in de morgen, hangt de nevel nog vaag over het water en de bries is koel. De zon glinstert op het water en meerdere auto's met passagiers trekken er voor het week-end op uit om hun tijd aan de Aziatische zijde door te brengen. Er zijn daar verschillende mooie badplaatsen, die vermoedelijk op zulke dagen even druk bezet zullen zijn als overal elders.

Het plan is, om niet de gehele weg per auto af te leggen, maar wat meer variatie aan de trip te geven en dus een kort reisje per boot erbij te nemen.

Aangekomen aan de overzijde van de Bosphorus, rijden we een 30 km over een goede hoofdweg die ons naar Kartal brengt, waar de boot van 8 uur zonder ons vertrekt. Deze is reeds volgeladen en dus moeten we een uur wachten. We zijn al een beetje ingesteld op de traagheid van het land, waar niemand ooit haast schijnt te hebben. We maken dus van deze gelegenheid gebruik om in het plaatsje wat rond te kijken en meteen even op zoek te gaan naar een zaak van foto-artikelen om er nog een film bij te kopen. We belanden echter in een "hardware store", waar de gewenste film voorhanden is.

De volgende boot is inmiddels aangekomen. Deze is echter wat primitief en we blijven een beetje in de buurt van de auto, daar er weinig zitplaatsen aan boord zijn. Thee, koffie en "soft drinks" zijn er verkrijgbaar en vooral de beide eerste artikelen zijn van uitstekende kwaliteit. De reis naar de andere kant duurt ongeveer 1½ uur en we genieten van de zon en de wind en vooral ook van het schitterende uitzicht, want we varen in deze Golf van Izmit, de Princess eilanden voorbij, die bekend zijn om hun natuurschoon en badplaatsen. In de verte zien we haaien zwemmen die op een gegeven moment zo dicht bij de boot komen, dat ze duidelijk door het glasheldere water zichtbaar zijn en we zien dat ze een afmeting hebben van 1½ tot 2 meter. Het is daarom wel verwonderend, dat we een tiental meters verder, diverse zwemmers ontdekken. Ik zou er werkelijk de moed niet toe hebben gehad om in die omgeving een duik te nemen. We passeren op de tocht ook nog een paar Turkse oorlogsbodems, die evenals wij, op weg zijn naar Yalova. Deze plaats wordt ook wel genoemd Yalova Spa, om zijn geneeskrachtige hete zwavel bronnen. Wanneer we van boord gaan, volgen we de weg langs de kust en het valt meteen op hoe groen de heuvels en de dalen zijn. Water stroomt op verscheidene plaatsen door gootjes of afvoerbuizen in greppels langs de weg, terwijl er hier en daar drinkplaatsen zijn voor de dieren, waar het water altijd door stroomt.

De "geneeskrachtige" bronnen die we bereiken zijn omgeven door een park met een enorme bloemenpracht. Een groots entree voert ons naar het terrein. De meest ongewone bomen met trossen oranje kelken eraan, doen de vreemdeling in bewondering stilstaan. Ook is er tropische plantengroei. Het geheel is een kleurenpracht die niet dikwijls te zien zal zijn.

Voor 10 kurus, kan men een glas van het geneeskrachtige water kopen, wat niet bepaald lekker is om te drinken, want het is warm, maar natuurlijk moeten we het proeven. Wandelend door het park zien we overal mensen op banken zitten, die wachten op hun beurt om een bad te nemen en van hun diverse kwalen op deze manier trachten af te komen. Op sommige plaatsen is zelfs een nis in de muur, waar ook weer een bron bij is en waarin een kaarsje brandt. De bedoeling hiervan is dat je b.v. een lapje nat maakt in het bronwater, dit op de wond legt of wikkelt en daarna een lapje aan het hekwerk bindt dat om de nis heen staat. Op deze manier geneest de wond sneller. Natuurlijk willen we ook zwemmen in het bad dat is aangelegd en waarvan het water koel wordt gehouden doordat er een constante koudwater afvoer in stroomt. Wat een ontgoocheling echter wanneer je in deze poel springt, want het geeft je net het gevoel of je in warme soep terecht bent gekomen. Na 5 of 10 minuten heb je daar dan ook schoon genoeg van en voel je je enigermate verkwikt, als je direct daarna een koude douche neemt. Na dit experiment verlaten we de bronnen om onze weg te vervolgen naar het oude Nicaea.

We zijn nog maar net buiten de plaats als we worden aangehouden door een "lifter", die waarschijnlijk van de arbeid kwam en misschien op een bus stond te wachten. Dikwijls staan of zitten de mensen langs de weg waar een bus route is en wachten dan op die manier soms uren tot er eindelijk een bus komt waar ze mee naar hun plaats van bestemming rijden. De grote hoeveelheid bagage die de mensen vaak bij zich hebben, doet denken aan een halve inboedel en wat niet meer in de bus gestopt kan worden, gaat op het dak. Men ziet er geen been in om ook zelfs geiten of schapen mee te nemen.

Halverwege onze route naar de volgende plaats stak een oude vrouw haar hand op ten teken dat ze graag mee wilde rijden. Gekleed in de trant van het platteland, met zwarte jas en sluier, had ze kousen en schoenen uitgetrokken en liep dus barrevoets op de verharde, hete weg. In veel Turkse woorden maakte ze haar dank bekend. Helaas konden we niet converseren, want we verstonden elkaar met geen woord. Waar zich onze wegen scheidden, stopte ze me een 2½ Lire stuk in mijn handen, als erkentelijkheid. Voor arme mensen is dit een heel bedrag en haar gulheid was haast beetje ontroerend. Vanzelfsprekend werd het geweigerd. Ze maakte toen een gebaar, dat me verscheidene malen in de Moskees was opgevallen en dat waarschijnlijk een soort gebedshouding is. Ze keerde n.l. de handpalmen naar boven en uit wat ze zei, maakten we op dat ze de zegen van Allah over ons vroeg.

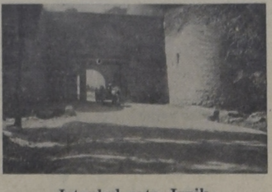

Istanbul-gate Iznik.
(Van buitenzijde stad gezien.)

Met een güle-güle (bye-bye) vervolgde ze haar weg, die naar ik hoop, niet te lang meer geweest is. Wij lieten nu de goede verkeersweg achter ons, om langs het meer van Iznik en over een vrij slechte landweg, onze trip voort te zetten. Het landschap is weer prachtig. Tegen de heuvels op en in de dalen staan de olijfbomen, de druivenranken en daartussen rijzen statig en slank de cypressen op. Hier en daar komen we een ossenwagen tegen of een zwaar beladen ezeltje, die ook alweer zonder enige haast, voortsjokken op de stoffige wegen. De enkele auto die we passeren draagt meestal een buitenlands kenteken. Hele gezinnen zien we op het land werken, de kleinere kinderen op de kleinsten passend, die veelal onder een vijgenboom liggen te slapen. Ook treffen we veel jonge kinderen aan die de kudde schapen of geiten hoeden. Alleen de bellen die deze beesten om de hals dragen, verbreken de stilte. Hoe rustig en vredig leven en werken deze mensen. Zo moet het daar honderden jaren geleden ook al geweest zijn. Volgens onze Westerse indrukken staat de tijd daar practisch stil. Je vraagt jezelf dan ook af: hoe zien deze mensen ons? Gemakkelijk in een auto zittend onze reis makend. Wat voor indruk geeft dat hen? Ongetwijfeld krijgen zij het idee met zeer rijke mensen te doen te hebben en misschien ook staan ze daar verder niet bij stil.

De plattelands bevolking is zeer vriendelijk en goedaardig. Toen ik wat olijven ging plukken van een van de vele bomen die ook langs de weg staan en ze proefde, bemerkte ik dat ze helemaal niet rijp waren. Een oude boer die het tafereel had staan gadeslaan riep me naar hem toe en sneed een paar grote trossen witte druiven af, die hij met een glimlach en gul gebaar aan me overhandigde. Als tegenprestatie werden hem cigaretten aangeboden, maar helaas rookte de oude baas niet en geld aannemen was er al helemaal niet bij; dus bleef het van onze kant bij bedanken. De door de zon gerijpte druiven waren warm en zoet en smaakten verrukkelijk, zoals trouwens al het fruit, dat in grote overvloed in dit land is en op natuurlijke wijze gerijpt is.

In het volgende dorp zagen we een voor ons idee nieuwe methode van werken op de boerderij. In een cirkel op de "deel" lag stro dat verwerkt moest worden. De boer zat op een soort platte slee, getrokken door twee paarden, waarmee hij van het centrum naar de buitenkant van de cirkel en omgekeerd, steeds ronddraaide. Op

Hoofdstraat van Iznik.

deze manier werd dus het stro platgereden en vermoedelijk ook stukgereden. Misschien werd dit later als veevoer gebruikt of wellicht als een soort bouwmateriaal voor de uit leem opgetrokken boerderij of huis. We maakten er wat foto's en de belangstelling van de jeugd was vooral erg groot. Het enige Engelse woord dat ze kennen is: cigaret. In plaats daarvan heb ik maar wat snoepjes uitgedeeld, die bij allen in de smaak vielen. De meisjes dragen een klederdracht, die niet al te fleurig is. Vanzelfsprekend dragen zij de hoofddoek, maar ook de zeer wijde broek waarvan het middenstuk bijna op de enkels hangt. Het doet ons Westerlingen erg warm aan, maar ze schijnen toch niet zo veel of weinig last van de warmte te hebben als wij.

De rest van de weg naar Iznik is bijna hetzelfde als we tot nu toe gereden hebben. Hier en daar zien we mooie witte vogels aan de oever van het meer. De koeien lessen er hun dorst en enkele kinderen verfrissen zich met zwemmen. Nog vrij onverwachts komen we bij een oud Grieks-Romeinse poort. Het is de Istanbul gate zoals we later vernemen en deze geeft toegang tot het oude Nicaea. Het is een van de drie poorten, die zich in de oude stadsmuur bevinden en welke in ± 300 B.C. gebouwd werden. Ze verkeren nog in vrij goede staat en zijn tot ongeveer 1450 verbouwd en gerestaureerd. Op het eerste gezicht lijkt het slechts één poort, maar wanneer we er door gaan komen we in een soort portaal, dat naar een volgende poort leidt en dan nog een portaal waarna we door de 3e poort gaan. Enkele instripties in Grieks zijn nog leesbaar: (deze poort werd gebouwd onder de regering van Keizer Claudius in 268 A.D.).

Door deze poort gaan we dus het oude stadje binnen, waar de ossenwagens ons in stofwolken gehuld tegenrijden en de vrouwen de traditionele lange broeken, mantels en sluiers dragen. Me dunkt dat er ook in dit opzicht weinig of niets veranderd is in de loop der jaren. De hoofdweg is weliswaar geplaveid en zelfs ook een dwarsstraat vinden we in deze conditie, maar daar houdt het dan ook mee op. Een enkele vrachtauto levert zijn waar af.

Een bus rijdt door het stadje om passagiers uit te laden of op te nemen, al dan niet met huisraad of vee. En ook zien we een paar lieden op een gloednieuwe fiets met een claxon erop, die te pas en te onpas wordt gebruikt, want Turken schijnen ontzettend veel van lawaai te houden. Overi-

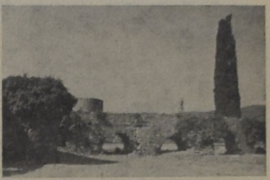

Het oude, door de Romeinen gebouwde, Aquaduct in Iznik.

gens zijn het de ezeltjes, ossenwagens en soms ook een paard en wagen, die het dorpsbeeld vormen.

Oudere mannen en jonge jongens voeren kudden geiten en schapen door de dorpsstraat, waarschijnlijk om hen naar een andere weidegrond te brengen. Heel dikwijls lopen deze mensen barrevoets over de stoffige landwegen en de hitte schijnt hen niet te deren.

(Wordt vervolgd.)

Vreemde Rechtsopvatting in de U.S.A

Men zegt, dat alleen diegenen kunnen meespreken over een "negerprobleem" en over segregatie, die er dagelijks mee in aanraking komen. Dat zal wel waar zijn, hoewel wij er ons indertijd sterk over verwonderd hebben dat zovelen zich een oordeel konden vormen over de regering van Zuid-Afrika. Toen kon men mensen horen en krantenartikelen lezen van hen, die in de verte niet wisten wat er precies plaats vond.

Wij willen dadelijk bekennen, dat wij het "negerprobleem" niet kennen zoals men dat in de zuidelijke staten van de U.S.A. kent. Toch schrikken wij er niet van terug om hetgeen dezer dagen in de Amerikaanse staat Mississippi plaats vond, als zeer minderwaardig te brandmerken.

In Oxford, Miss., staat een universiteit, die reeds een geschiedenis heeft van 114 jaar. Een "blanke" historie wel te verstaan, want tot nu toe heeft men daar kans gezien iedere neger, die zich wilde laten inschrijven, de deur te wijzen.

Nu was er echter een 29-jarige neger, die meende aan deze universiteit te kunnen gaan studeren. De man heeft zich echter deerlijk vergist in de rechtsopvatting van de Amerikanen in Mississippi. Hij heeft in de oorlog gediend. Daarvoor was hij bruikbaar. Als de man dacht zijn talenten te kunnen ontwikkelen, dan zou hij zijn vaderland van een andere zijde leren kennen.

Op de kiezerslijst was als woonplaats van de neger, Meredith genaamd, Hinds County vermeld. Persoonlijk heeft hij echter te kennen gegeven in Attala County te wonen. Deze onjuistheid was blijkbaar voldoende om de man in zijn menselijke rechten te dwarsbomen. Meredith werd aangeklaagd als een vervalser van kiezersregistratie. De "beklaagde" werd voor de rechter gedaagd, die het nodig oordeelde de hoogste straf toe te passen, namelijk een jaar gevangenis plus $ 100 boete.

Zover klinkt het verhaal al middeleeuws genoeg. Toch was het spel nog niet uit. Immers, als na een jaar Meredith zijn "straf" zou hebben uitgezeten, zou hij misschien opnieuw willen trachten zich bij de universiteit te laten inschrijven. Daarom heeft, volgens een bericht in de dagbladpers, de goeverneur van Mississippi in de vroege morgenuren van de dag, waarop de rechter uitspraak deed, een wet getekend, waarbij het de universiteit verboden wordt iemand toe te laten, die met de justitie in aanraking is geweest, Door deze nieuwe wet is het voor Meredith nu voor altijd onmogelijk gemaakt aan de Universiteit van Mississippi te gaan studeren.

Dit gebeurt in Amerika, in het land van Lincoln!

Dit feit is wel zo sprekend voor de rechtsopvattingen in de Amerikaanse staat Mississippi, dat verder commentaar ons overbodig lijkt.

D. F.

BESTEL NU UW
CHR. SCHEURKALENDERS 1963

Honigdroppels, Kruimkens, Maranatha, Filippus, @ $ 1.25. Chr. Geref. of de prachtige PRINSESSEN KALENDER, prepaid $ 1.50. Ook prachtige verhaalboeken, van Schippers, enz. enz., @ $ 1.00.

Wij zenden ook nog steeds Koffie & Thee pakketten naar Uw vrienden in Nederland voor $ 6.00 per 5 pond.

Kaaspakketten:
1 Gouda kaas 9 pd. $ 5.00, 1 Broodkaas 5 pd. $ 3.50.

VANDERVEEN'S IMPORTING CO.
1505 Grandville Ave. S.W., Grand Rapids 9, Michigan.

Globe Travel Service

HET NEDERLANDSE REISBUREAU 10 MIJL TEN NOORDEN VAN TORONTO

63 YONGE STREET N., RICHMOND HILL, ONT.

ZONDER ENIGE VERPLICHTING KUNT U VOOR INFORMATIE TELEFONEREN: **TU 4-7851 en 285-5782**

Wij zijn officiele agenten voor K.L.M. - Holland America Line alle andere scheepvaart- en luchtlijnen.

HERBERT EN JOAN GOODHOOFD.

'N MOOI WERK IN 'N PRACHTLAND

door Rev. J. GRITTER.

(12)

VERKONDIG HET WOORD

Uit wat we tot dusver schreven over ons werk in Canada — de mensen opzoeken en zoveel mogelijk met allerlei helpen, zou een lezer gemakkelijk kunnen opmaken dat onze bezigheid nagenoeg geheel in die dingen opging.

In de eerste tijd was dat inderdaad grotendeels het geval. Men was veel op reis, "tussen vier wielen", bezig met allerlei dat eigenlijk niet tot de roeping van een predikant behoorde, maar dat men deed omdat het nodig was en omdat er op dat ogenblik niemand anders was om het te doen. Van studie kwam weinig, te weinig. Men had in de pastorie te Aylmer een kamer ingericht als studeerkamer, mijn boeken stonden netjes op een rij, maar ik had soms als ik er binnen kwam een gevoel alsof ze me aankeken en wilden zeggen: "Wat scheelt eraan? Zijn we geen vrienden meer?" Een collega zei: "Een studeerkamer heb ik niet meer; ik heb een kantoor." Daar was veel van waar. Het maatschappelijk werk stond sterk op de voorgrond.

In de gedachten van de mensen was dat ook zo. Dominee was eigenlijk meer maatschappelijk werker dan predikant. Voor mensen met Nederlandse begrippen van een predikant was dit iets nieuws. Reeds dat nieuwe trok sterk de aandacht. Sommigen vonden dat wel interessant, dat een dominee ook wat anders kon doen dan preken; dat behoorde tot de vele nieuwe dingen die men hier had te verwerken. Er waren er ook wel die (niet in ons gezicht) daar een beetje verachtelijk over spraken: "Die Amerikaanse dominees, nou ja, ze helpen ons veel, dat moet je toegeven, maar als 't op preken aankomt kunnen ze bij geen Nederlandse dominee in de schaduw staan." Over het algemeen werd ons werk zeer gewaardeerd, voornamelijk die maatschappelijke hulp. Toen we tenslotte terug gingen naar de "States" werden er veel hartelijke woorden gesproken, en telkens over die eerste jaren met het bijzondere werk daarin verricht. En nu deze schetsen verschijnen, heb ik al gemerkt, zijn juist dat de dingen waarover men nog wel graag eens wilde lezen. Dat is ook wel te verstaan.

Maar, eerlijk gezegd, heeft me dat ook wel eens een beetje gehinderd. Niet dat ik het de mensen kwalijk zou nemen: dat zou dwaas zijn, want men bedoelde dat o zo goed. Maar wel dat ik soms in stilte dacht: dit is een mooi werk, maar daar is iets een beetje scheef. Als de mensen nogal dikwijls spreken over mijn maatschappelijk werk, maar heel weinig over mijn preken, dan is er toch iets uit balans, en dat moet niet langer duren dan absoluut noodzakelijk is. Toen na enige jaren anderen dat werk over konden nemen heb ik het dan ook zo spoedig mogelijk overgegeven. Ik heb er wel eens even voor moeten vechten en moeten zeggen: "Kijk eens, zolang het nodig was heb ik het met plezier gedaan, maar nu hoeft het niet meer en vraag ik vrijstelling, want ik ben tenslotte niet in het ambt bevestigd om zulk werk te doen, maar om het Woord te verkondigen."

Daarom haast ik me dan ook om in deze schetsen te wijzen op wat eigenlijk de hoofdzaak moest zijn en blijven: Verkondig het Woord. Dat was mijn hartewens toen ik ging studeren; daartoe werd ik opgeleid; dat werd ons telkens weer voorgehouden; in het gewone formulier voor de bevestiging van Dienaren des Woords, maar ook in het formulier voor bevestiging van "home missionaries" is dat het eerste: Verkondig het Woord, met wat daar dan verder mee in verband staat. Dat bleef ook waar in ons werk in Canada.

Op bezoeken namen we dan ook geregeld de Bijbel mee. Vanzelfsprekend. Niet alleen tot steun voor eigen geestelijk leven, maar ook voor gebruik in het werk. Waar er gelegenheid voor was las men met de mensen een deel van het Woord. Zo spoedig mogelijk trachtte men groepen bij elkaar te brengen om dienst te houden, en dan was het middelpunt de prediking van het Woord.

Dat gaf een gevoel van eenheid. We hadden dezelfde Bijbel, met in de grond dezelfde beschouwing van de Bijbel. Daar waren we bij opgegroeid, wij hier, de immigranten in de lage landen. Die Bijbel hadden we lief als het geopenbaarde Woord van God. Die hadden we als een gemeenschappelijk bezit.

Dat Woord kan ons tot grote steun zijn wanneer we dat persoonlijk lezen. Voor velen, vooral die als enkelingen kwamen, kreeg dit een nieuwe betekenis: men was uit de huiselijke kring vandaan en nu moest men trachten door getrouw lezen van de Bijbel dit zoveel mogelijk te vergoeden. De huiselijke godsdienstoefening met de Bijbel in het midden werd temeer noodzakelijk, vooral wanneer men soms in weken niet in een kerk kon komen. Waar enkele gezinnen dicht bij elkaar woonden kwam men wel eens samen om een preek te lezen, als men die tenminste had.

Maar men wist ook wel dat de verhoogde Heiland herders en leraars had ingesteld om in de gemeente het Woord te brengen. Efeze 4 licht ons daarover in. Men gevoelde het gemis van eigen leraars, men verlangde naar de bediening van het Woord. En die trachtten we dan, zeker op de Dag des Heren, ook vaak in de week, zoveel mogelijk te geven.

Dat waren blijde tijden, voor ons zendelingen en voor de mensen. Men had er werkelijk behoefte aan. Men ontving nieuwe kracht; men leefde er van op.

Uiteraard gaf men in de eerste tijden preken van meer algemene strekking: men moest eerst de toestanden wat leren kennen om meer actueel te worden. Later kon men daar beter op in gaan.

Spoedig begon ik ook met preken over de catechismus. Dat behoort tot ons geregeld kerkelijk leven en de bedoeling was immers om onze mensen ook meteen binnen te brengen in een te gewennen aan het kerkelijk leven.

Daar was eerst maar één dienst per Zondag, in sommige gevallen niet eens elke Zondag. Dat gaf dan aan de dienst en de prediking van het Woord temeer betekenis.

Over het geheel was het de oude beproefde waarheid voor onze tijd. Maar de omstandigheden waren heel wat anders dan men gewoon was. Over die bijzondere dingen in verband daarmee — want heel de interesse voor deze schetsen ligt in het bijzondere — wil ik nog wel wat vertellen.

(Wordt vervolgd.)

Gaat u naar Holland of Belgie?

De Holland-Amerika Lijn biedt
U regelmatige afvaarten naar Rotterdam,
tegen zeer redelijk tarief.

Zodra U aan boord stapt, voelt U zich omringd door de goede zorgen en de gezellige sfeer, die U alleen op een Holland-Amerika Lijn schip vindt. Uw reis per schip is een onvergetelijke ervaring!

Voor familiebezoek of zakenreis, wendt U tot Uw reisbureau voor nadere inlichtingen omtrent Holland-Amerika Lijn afvaarten en tarieven!

Reist per Holland-Amerika Lijn, U vaart er wel bij.

"Vaar op een gezellig schip"

Holland-Amerika Lijn

Montreal • Halifax • Toronto • Winnipeg • Vancouver

PAY LATER PLAN VAN TOEPASSING

AFVAARTEN SS RYNDAM

8 Sept. • 3 Oct. • 26 Oct. • 20 Nov.▲

van *MONTREAL en QUEBEC

*Inscheping de avond tevoren.

▲Sint Nicolaas-Reis.

EEN BOEMERANG?

Rev. J. Overduin van Aldergrove, B.C. is een van de predikanten met wie wij als blad altijd op goede voet hebben geleefd en met wie wij ook graag op goed voet willen blijven. Rev. Overduin meent dat wij ons boekje te buiten zijn gegaan, door in ons nummer van 20 Juli j.l. een vraaggesprek te publiceren, dat onze medewerker, Mr. Andy Velthoen, heeft gehad met Prof. Bergema.

Rev. Overduin staat hierin niet alleen. Ook Dr. Praamsma heeft in "Church and Nation" van 14 Augustus j.l. zijn bedenkingen geuit tegen hetgeen in dit vraaggesprek naar voren is gekomen.

Alvorens nader in te gaan op hetgeen Rev. Overduin tegen ons schrijft, willen wij iets over dit vraaggesprek zeggen. In het September nr. van "The Messenger", het orgaan van de Free Christian Reformed Church of Canada and the Old Christian Reformed Church of America, stelt Rev. Overduin Calvinist-Contact in gebreke door Prof. Bergema aan het woord te laten en anderen, die van inzicht verschillen met Prof. Bergema, niet.

Zoals onze lezers zich zullen herinneren was Prof. Bergema door de Geref. Kerken in Nederland afgevaardigd naar de synode van de Chr. Ref. Church in Grand Rapids. Bij die gelegenheid heeft een onzer Prof. Bergema gevraagd naar zijn standpunt ten aanzien van verschillende vraagstukken, die in Nederland momenteel actueel zijn. In een kamer vol immigranten heeft Prof. Bergema toen verschillende vragen beantwoord, waarbij allerlei onderwerpen ter sprake kwamen, zoals b.v. de Nw.-Guinea-kwestie, samenwerking met Rooms Katholieken, de Wereldraad van Kerken, de "groep achttien" in Nederland, de ethiek, de studentenvereniging, enz.

Wij meenden dat het zijn waarde had, onze lezers in te lichten over wat deze Nederlandse professor van verschillende dingen denkt. De meest geschikte vorm daarvoor was een vraaggesprek.

Wij hebben ons nummer van 20 Juli nog weer eens overgelezen, maar nergens wordt o.i. de indruk gewekt, dat wat Prof. Bergema gezegd heeft, het redaktionele standpunt van ons blad is. Neem nu b.v. het punt Wereldraad van Kerken. Het bleek uit het vraaggesprek dat Prof. Bergema daar een voorstander van is. Dit is Prof. Bergema's goed recht en dit ligt voor zijn eigen verantwoording. Maar door dit te publiceren, geeft ons blad toch niet te kennen óók voor de Wereldraad te zijn? Kom, kom, Rev. Overduin weet wel beter. En anders zouden wij naar ons hoofdartikel in dit nummer willen verwijzen. Wel, zegt, Rev. Overduin, waarom laat je dan wel Prof. Bergema aan het woord en niet mensen als Prof. Zuidema of Dr. McIntire? Wij twijfelen er sterk aan of het juist is, deze vraag zo te stellen. In feite is het een beschuldiging van partijdigheid en wij kunnen moeilijk geloven, dat Rev. Overduin dit zo bedoelt. Overigens hebben wij meer dan eens artikelen van Prof. Zuidema opgenomen en met zeer veel genoegen. En mochten wij in aanraking komen met Dr. McIntire, geloof maar dat wij wat graag een vraaggesprek met hem zouden willen hebben.

Wij zijn met Rev. Overduin dankbaar, dat Dr. Praamsma in "Church and Nation" op de onvolledigheid van enkele opmerkingen heeft gewezen. Wij hebben dit niet als een in-gebreke-stelling opgevat, maar eerder als een rechtzetting. Met name toen het ging over het besluit van de professoren Van Riessen en Van der Maas om zich te distanciëren van de S.S.R. (de gereformeerde studentenvereniging). Omdat *Prof. Bergema* het standpunt van deze professoren niet deelt, mag men niet zeggen, dat *Calvinist-Contact* zich stelt tegenover hen. Rev. Overduin, als trouw lezer van ons blad, weet zeer wel, dat wij diepe waardering hebben voor mannen als Dr. Van Riessen en daarvan ook meermalen blijk gegeven hebben in onze kolommen.

En afgezien van personen, weet Rev. Overduin ook zeer wel, dat wij in het geheel niet meezingen in het koor van hen, die het al maar ruimer willen. Voor zover wij er van hieruit over kunnen oordelen, willen wij wel ronduit zeggen, dat het besluit van de beide professoren uit Delft, hoe pijnlijk ook, ons als het enig juiste voorkomt. Ten diepste gaat het er niet om of men al of niet voor dansen of bioscopbezoek is. Dit zijn slechts uitvloeisels. Ten diepste gaat het er om welke levensovertuiging men heeft en dientengevolge welke levenshouding men aanneemt. Hoe onvolkomen ons perswerk ook moge zijn, wij willen er geen twijfel over laten bestaan, dat Christelijk leven voor ons geen ascese betekent, niet een: raak niet, smaak niet en roer niet aan, maar dat wij ons verliezen, dat wij opgaan in dienst van God.

Voller en rijker kan het niet.

Verder deed het pijnlijk aan, dat Rev. Overduin een ander nummer van ons blad aanhaalt, blijkbaar om te doen zien, dat Calvinist-Contact leden van de Christelijke Gereformeerde Kerk te zwaar vindt en niet voor vol aanziet. In ons nummer van 3 Augustus j.l. heeft onze medewerkster "Saskia" in haar rubriek "Onder de Schemerlamp" de antwoorden besproken, die zij had ontvangen op haar vraag wat de lezers dachten van het (kerkelijk) huisbezoek. Uit eigen ervaring haalt Saskia een bezoek aan, dat zij indertijd in Nederland ontving en waarbij zo duidelijk bleek dat het welslagen van ouderlingen-bezoek in grote mate afhangt van de "spirit" waarin men elkaar, gemeenteleden en ouderlingen, tegemoet treedt. Wij citeren nu wat Saskia daarover schreef: "Met genoegen denk ik b.v. terug aan de bezoeken van een ouderling, die afkomstig was uit een zwaar-christelijk-gereformeerd district in Zuid-Holland. Een golflengte, die zeer zeker de mijne niet is. Deze man was een bescheiden en oprecht-gelovig christen, die we om zijn vele kwaliteiten als ambtsdrager hoogachtten en graag in ons huis ontvingen."

Wat is hier verkeerd, waaraan Rev. Overduin aanstoot zou moeten nemen? De opvattingen, die men op de Zuidhollandse en Zeeuwse eilanden nogal tegenkomt, en waarbij men haast niets hoort over de genade van God maar des te meer over het brandhout voor de hel, is zeker ook niet de opvatting van Rev. Overduin. Maar zo, zegt Saskia, de ouderling die niettegenstaande deze achtergrond, bij haar kwam als een "bescheiden en oprecht-gelovig christen" werd hooggeacht en graag ontvangen.

Indien men dit nu uit zijn verband haalt en indien Rev. Overduin zijn lezers in "The Messenger" nu alleen maar vertelt, dat Calvinist-Contact over hen spreekt als mensen afkomstig uit een "zwaar christelijk-gereformeerd district", dan zijn wij bijna geneigd te denken, dat Rev. Overduin juist die onjuistheid begaat waarvan hij ons beschuldigt.

Noemt men zoiets niet een boemerang?

D.F.

NAAR NEDERLAND!!

Wij verzorgen Uw passage voor BOOT of VLIEGTUIG. Ook voor Uw familie overkomend uit Nederland. Indien gewenst wordt nu ook Uw bootreis gefinancierd met "PAY LATER PLAN". Alle inlichtingen:

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE

741 King Street E. OSHAWA, ONT. Telefoon RA 3-4471

HOLLAND LIFE
INSURANCE SOCIETY LIMITED
HOLLAND LIFE BUILDING
1130 Bay Street, TORONTO 5 - WA 5-4511
General Manager: J. C. TUPKER

GEZIN VOLDOENDE VERZORGD?

A° 1807

SPAREN IN BUDGET OPGENOMEN?

SPREEK HIEROVER EENS — VRIJBLIJVEND — MET EEN ONZER AGENTEN OF KOM EENS PRATEN OP EEN ONZER KANTOREN IN

Toronto - Hamilton - Montreal - Vancouver - Edmonton

VROUWEN RUBRIEK

Redactrice: Mrs. A. Wagenaar
67 Victoria St., Blenheim, Ont.

Trekt, om naar Gods huis te gaan, oud en jong, het feestkleed aan

Nu wij de zomer weer achter ons hebben, gaan onze gedachten onwilekeurig alle bijzonderheden nog eens langs.

Voor zieken zal elke dag als gewoon héél langzaam zijn voorbij gegaan. Voor ons, gezonde en dus van dankbaarheid overvloeiende mensen, is de zomer omgevlogen. Hoewel, terwijl ik dit schrijf, het volgens de kalender nog niet herfst is, is het toch al aardig koel geworden. We zoeken weer eens een warm vest op. Ik ruim de zomerkleren echter nog maar niet op. We *mochten* nog eens warmer weer krijgen.

Aan de kleren zie je altijd al gauw weer de verandering van het seizoen. Ik vind dat we in de winter heel wat degelijker, of zal ik zeggen stijlvoller, gekleed gaan dan in de zomer. Vooral als we naar de kerk gaan.

Er kan tegenwoordig op dat gebied héél wat mee door. Of minder, natuurlijk, als je de hoeveelheid kleren die we dragen in ogenschouw neemt. Wij vrouwen mogen er wel op toe zien, dat wij zelf en onze dochters niet naar de kerk gaan in een japonnetje, waarmee we aan de beach óók geen slecht figuur zouden slaan.

En het mannelijk gedeelte van de gemeente doet ook al braaf mee.

Voordat ik nu alle mannelijke lezers tegen me krijg, haast ik me om te schrijven, dat ik het begrijpen kan wanneer ze hun jasje uit doen. Met erg hete dagen dan! Wij vrouwen kunnen daar niet best critiek op uitoefenen in onze lichte jurkjes. Maar de mouwen hoeven toch niet opgestroopt of, nog erger, de das af en een open shirt aan? Stijlvol moeten we gekleed zijn als we in Gods huis verkeren. Als de dominees in het vuur van de preek hun jasjes uit zouden gooien zou ik dat kunnen begrijpen, maar wij die rustig stil kunnen zitten, zullen zo gauw niet flauw vallen van de hitte. Ik denk dat we kerkgaan *te* gewoon gaan vinden. Nèt zoals we zoveel dingen in ons leven gewoon vinden. Vroeger was het in het gezin een *gebeurtenis* als je ter kerk ging.

En vooral als het avondmaal was werd er speciale zorg aan de kleding besteed. De vrouwen waren meestal in het zwart en de mannen óók! Nee, denk nu maar niet dat ik daarnaar terug wil (zwart staat me trouwens helemaal niet.) Maar ik wil maar zeggen, dat die mensen gevoel voor stijl hadden.

Terwijl wij met onze kleding wel eens de indruk geven dat we daar onverschillig onder staan. Innerlijk moeten wij ons voorbereiden op onze ontmoeting met God, maar uiterlijk óók.

Laatst las ik in de krant over een Hollandse dominee, die erg van experimenteren houdt in de kerkdienst. Het is de vrijzinnig Hervormde dominee van Zaandam en hij vond er niets aan als elke kerkdienst maar weer hetzelfde was. Zo las hij b.v. de Wet eens helemaal aan het einde van de dienst. En toen deed hij een ontdekking. Namelijk, dat hij nu in het voetspoor van de grote A. Kuyper bleek te zijn. En dus in dit opzicht Gereformeerder dan de Gereformeerden! "Ik ga wèl tegen alle nette orden van de dienst," aldus de dominee, "maar tóch doe ik het misschien vaker: de wet, als leefregel der dankbaarheid aan het eind, als uitzending voor de gemeente."

"LICHTJES EN WEERLICHTJES"

TROOSTEN

Leny was een piepjong kleuteronderwijzeresje. Ze was dol op haar peuters en de kleuters op haar. Het gebeurde vaak dat ze zich vergisten en "Mamma" zeiden inplaats van "juf".

Eens, terwijl ze buiten onder de warme zon in de zandbak zaten, vroeg een kleine jongen naast haar: "Juf, waarom neemt u uw kindertjes en de vader nooit eens mee?"

"Maar ik heb geen kindertjes, Tom, jullie zijn mijn kindertjes, antwoordde ze. "Ik heb wel een vader, maar net als jij een vader hebt!"

Hij keek haar ongelovig aan, dacht eens na en zei: "Bent u dan eigenlijk nèt hetzelfde als mijn grote zus Jans?"

"Ja, net zo!" beaamde ze.

Peinzend bukte hij zich, greep twee knuistjes vol zand en liet de korrels langzaam door z'n vingers lopen, terwijl hij zachtjes prevelde: Dat kan niet!" Toen al harder: "Dat kan niet!" Stond op, danste in het rond, al zingend: Dat k-a-a-a-n niet! Dat k-a-a-a-a-n niet!!" en verdween tussen de anderen. Ze moest er om lachen. Dat malle joch beschouwde haar meer als moeder dan als juf. Ze was er trots op en dacht dat ze later niet méér van haar eigen kinderen dan van deze kleintjes zou kunnen houden . . .

Eens, op de eerste dag na de grote zomervacantie, keek ze de rijen langs en miste o.a. Linetje het vrolijke tweelingzusje van Jaap.

"Waar is Linetje, Jaap, is ze ziek?"

Jaap werd vuurrood, maar zei niets.

Verschillende vingers zwaaiden omhoog en een paar kinderen riepen: "O, die is dood, Juf, ze is onder een auto gekomen!" Jaap zei niets en zat met stijf over elkaar geklemde armen juf benauwd aan te kijken. Jaap zei nooit wat, het vrolijke Linetje deed altijd het woord voor hen beiden. Leny kon het niet geloven en praatte er over heen. Maar ja, ze woonde tenslotte 15 km van dit dorp vandaan en het was vacantie geweest . . .

De moeders die hun kroost om 12 uur kwamen halen, vertelden het echter ook: "Vrééslijk, juffrouw, we hebben zó met hen te doen!" . . .

Thuisgekomen vertelde Lenie het voorval aan tafel.

"Daar moet je heen, kind," zei haar vader, "je moet die ouders gaan bezoeken.".

Leny schrok, ze durfde niet, het was de *éérste* keer in haar leven dat ze zo iets meemaakte.

Maar ze voelde wel dat het haar plicht was en ging dan ook de volgende dag met loden schoenen naar het huisje waar Linetje *ééns* woonde.

De moeder vertelde haar snikkend het hele ongeval.

En Leny luisterde en knikte maar en wist niets te zeggen. Een uur later stond ze weer op straat en balde haar vuisten in haar mantelzakken terwijl ze op zichzelf liep te schelden. "Hals, die je bent, niets, niets heb je tegen die arme moeder gezegd, wat zal ze wel van je denken."

Later ging ze nog eens en nog eens ,en bedacht allerlei troostrijke zinnen, maar . . . maar het was telkens hetzelfde liedje: ze zat maar en huilde maar en luisterde naar de moeder die met verstikte stem al de dierbare herinneringen uit Linetjes korte leventje ophaalde. Ze keken samen naar het portretje dat op een plank tussen kleurige papieren mandjes stond; eens door haar kleine vingertjes op school gemaakt.

Een jaar daarna zei *één* van de moeders bij de schooldeur: "Je zou er goed an doen nog eens naar Japie's moeder te gaan, juffrouw. Het is nou bijna een jaar geleje, dat van Linetje weet u wel? Ze zeie me, dat ze altijd zoveul an uw bezoek gehad hadde!"

Leny stond sprakeloos en begreep het niet . . . begreep er hélemaal niets van!

Pas jaren later begon ze er iets van te begrijpen, toen haar man naar Indonesië geroepen werd en ze drie lange jaren alleen zat met haar twee kleintjes. De dominee kwam dan prompt iedere week haar opzoeken, leende haar zijn boeken en praatte wat.

Dat ging dan zo: "En hoe lang is uw man nu al weg, mevrouw Eerelmans?"

"Vier-en-twintig weken, dominee!"

Nu zou je verwachten dat zo'n man, wiens werk eigenlijk troosten is, zou gaan zeggen:

"O wel, dat schiet dan al aardig op he? U kunt onderhand al weer aan het aftellen gaan."

Néé, hij niet . . . Hij *zag* blijkbaar de 135 weken, de bijna 1000 dagen nog vóór haar liggen; zuchtte eens diep en zei langzaam: "Dan hebt u nog héél wat voor de boeg!"

En wonderlijk, *dit* hielp haar.

Ze wist plots: *hier* was iemand, die precies *voelde* hoe zwaar het was, hij t-i-l-d-e mee!

Soms bad hij met haar, niet iedere week, want het waren welkome bezoeken van een goede vriend.

Maar toen een van de kinderen erg ziek werd . . . en toen er berichten kwamen van zware gevechten . . . en toen een beste kameraad van haar man stierf . . . en de beide keren toen de Burgemeester mee kwam met het telegram dat haar man zelf ernstig gewond was . . . toen bad hij, langzaam, hakkelend, moeilijk naar woorden zoekend.

Maar o, wat hebben die gebeden haar dichter bij God gebracht. Ze worstelden samen naar de overgave die soms ver te zoeken was. Nooit in haar leven heeft Leny die bezoeken vergeten. Ze zijn van onschatbare waarde voor haar geweest. Méér dan al die luchtige opmerkingen, U kent ze wel, van:

"Kop op meid, aan alles komt een einde!" En

"O, jij slaat je er best door heen, ik zou het niet kunen." En

"Je hebt toch kinderen, wat wil je nog meer?" En

"Tenslotte, er zijn er nog zat, die het erger hebben dan jij moet je maar denken."

Allemaal koeien van waarheden, o ja, en ook wel goed bedoeld hoor!

Maar — ze kunnen beter achterwege blijven; als u eens behoefte mocht gevoelen, iemand *echt* te troosten?"

Joop Stroom

Horlogemaker
J. SNIEDER
STATION ST., SMITHVILLE
Voor de verkoop van horloges, banden, klokken, wekkers, Hollandse zilveren ringen enz. komen wij gaarne bij U aan huis.
Bel collect WAlker 6-7372

De Ruyter's Muisjes
KINDEREN ZIJN ER DOL OP
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.
P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Imported by: VAN's Imp. Ltd.,
Hofleverancier Ao. 1860.

WELK KOEKJE U ER OOK UITNEEMT —
U PROEFT HET DADELIJK:

't is anders - 't is beter!

De beste grondstoffen verwerkt door de beste vakmensen maken Voortman's producten tot de fijnste koekjes die U ooit geproefd hebt.

VRAAGT UW LEVERANCIER

W. & H. VOORTMAN LTD.
BURLINGTON, ONT.

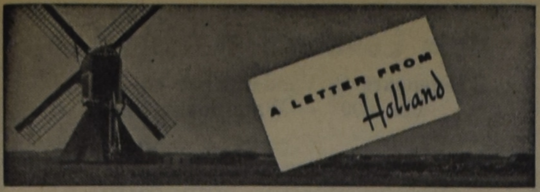

door Mrs. J. De Groot-Vreugdenhil

(A.I.) — Vandaag Prinsjesdag, Prinsjesdag in de regen. Volgens mijn krant waren velen naar Den Haag gekomen om zich van een goed plaatsje te verzekeren langs de route van de gouden koets. Als je zelf bij die krant hebt gewerkt ga je dan eens even uitrekenen, wanneer deze regels geschreven kunnen zijn. Dat moest lang voor het uur van de plechtigheid zijn gebeurd, maar als ik zo de radio hoor is de journalistieke profetie weer eens uitgekomen. De mensen, die zich van dat goede plaatsje hadden voorzien, beschikten zeker ook over een goede regenjas.... Plus paraplu.

De Troonrede, waarmee onze Koningin op de derde dinsdag van september (Prinsjesdag) de verenigde zitting der Staten Generaal pleegt te openen, staat vanavond natuurlijk in alle kranten volledig afgedrukt. De toon was dit jaar zeer opgewekt. Het gewichtige staatsstuk begon met een herinnering aan de beslissingen inzake Nieuw Guinea. Terecht werd het op deze plaats nog eens uitgesproken, dat voor de toekomst van de Papoea's de Verenigde Naties verantwoordelijkheid hebben aanvaard. Overigens werd een paar alinea's verder ook verzekerd, dat de regering geheel open staat voor een verbetering van de verhouding met Indonesië, (een zinsnede die ik als niet heel fraai Nederlands moet beschouwen). Uitvoerig werd stilgestaan bij de mogelijkheden tot internationale samenwerking.

Het verheugt de regering, dat het mogelijk is gebleken in het afgelopen jaar een aantal sociale verbeteringen tot stand te brengen. Nog andere verbeteringen op het sociale vlak worden aangekondigd. De economische bedrijvigheid handhaaft zich nog steeds op hoog niveau, al is er vertraging gekomen in de groei. Verheugend is de volledige bezetting van ons productieapparaat, verheugend de minimale werkloosheid, verheugend de geleidelijke toeneming van de welvaart. Een groot probleem blijft de woningvoorziening. Voor het volgende jaar wordt de bouw van 90.000 nieuwe woningen aangekondigd, maar daarmee is het probleem nog lang niet opgelost. Nog steeds hebben vele Nederlandse gezinnen onder de woningnood te lijden.

Tenslotte de aankondiging, dat de regering het initiatief zal nemen voor een nationale herdenking van de herrijzenis van onze staat in 1813. 'Een comité zal worden opgericht, dat onder voorzitterschap zal staan van onze dochter Beatrix. De regering verwacht, dat in plaatselijke en verenigingsverbanden daarbij aansluitende initiatieven zullen worden ontwikkeld.' Mijn krant hoopt er het beste van, maar is sceptisch gestemd: 'De mens van vandaag leeft te hevig in het heden dan dat hij zich tot een anderhalfeeuws jubileum van deze aard voelt aangetrokken.'

De belangrijkste politieke gebeurtenis van de afgelopen weken was de behandeling in de Tweede Kamer van het ontwerp-rijkswet tot goedkeuring van het akkoord tussen Nederland en Indonesië inzake Nieuw Guinea. De regering heeft aan de Kamer meegedeeld, dat Nederland tot maart op de steun van de Verenigde Staten heeft kunnen rekenen, maar dat daarna Amerika is omgezwaaid. Na een bewogen debat heeft de Kamer met 127 stemmen voor en 9 tegen de overdracht van Nieuw Guinea aanvaard. Wat kon zij ook anders....

Om nog even bij de politiek te blijven — deze week vangt het laatste zittingsjaar aan van de huidige regering. Volgend jaar moeten er Kamerverkiezingen worden gehouden en na afloop daarvan wordt een nieuwe regering gevormd. Eerste vraag is nu: wie worden er bij de komende verkiezingen lijstaanvoerders voor de verschillende partijen? Voor de Liberale partij treedt af de bejaarde Prof. Oud. De liberale minister Korthals heeft te kennen gegeven, dat hij geen lijstaanvoerder wil worden; waarschijnlijk zal prof. Oud daarom worden opgevolgd door Mr. Toxopeus, eveneens minister in het huidige kabinet. Prof. Zijlstra, de populaire antirevolutionaire voorman, zal ook geen lijstaanvoerder zijn, want hij heeft medegedeeld, dat hij zich voor de Tweede Kamer niet herkiesbaar stelt. Verder trekt Mr. van Aartsen, evenals Prof. Zijlstra antirevolutionair minister, zich in 1963 terug uit de actieve politiek.

En nu nog even een paar andere onderwerpen.

Ook aan onze universiteiten wordt in deze week het werk hervat. Daaraan vooraf gaat het zogenaamde 'ontgroenen' van de nieuw aangekomen studenten, wat met de nodige grappen gepaard gaat. De 'stunts van het jaar' vonden ditmaal in of vanuit Utrecht plaats. Leden van de studentenvereniging Veritas (van de veterinaire afdeling der rijksuniversiteit, dus aanstaande veeartsen) zijn uit kidnappen geweest. Ze hebben in Rotterdam het olifantje Baby van het circus Boltini compleet met (Spaanse) oppasser uit zijn stal gehaald en naar een boerderij in de Noordoostpolder gebracht. Vervolgens zijn ze met olifant en oppasser op bezoek geweest op de textieljaarbeurs, waar beiden werden onthaald op spijs en drank. De drank (vermoedelijk: sterke) was voor de oppasser en de spijs voor Baby. Dat olifantenmaal bestond hoofdzakelijk uit suikerklontjes (maar dan per kilo), want die vond het dier lekkerder dan hooi of wortels. Tenslotte zijn Baby en oppasser door vierhonderd studenten in triomf naar hun gebracht: het circus in Rotterdam.

Een beetje serieuzer pakten de Utrechtse leden van S.S.R., de Gereformeerde studentenvereniging, de ontgroening aan. Het was hun een doorn in het oog, dat de Nederlandse vlag werd misbruikt voor feestelijke straatversiering ter gelegenheid van de jaarbeurs en ze vonden het helemáál ontstellend, dat niet alleen de burgerij, maar ook het gemeentebestuur zelf ons nationale symbool ontheiligde door het na zonsondergang buiten te laten hangen. Waarom ze, na een officieel schrijven tot het gemeentebestuur te hebben gericht en geen antwoord te hebben ontvangen, de zaak in eigen handen namen. Aan de 'groenen' werd opgedragen alle vlaggen die na zonsondergang nog buiten waren te gaan inzamelen. De buit was groot; er waren zelfs niet minder dan 25 'nationale symbolen' bij, die aan de gemeente Utrecht toebehoorden. Zo kan ook een grap wel eens nuttig zijn, want de gemeente Utrecht en de Utrechtse particulieren hadden dit lesje heus verdiend!

Tot slot het bericht, dat dank zij de offerbereidheid van de erfgenamen, de familie Van Gogh, belangrijke verzamelingen van schilderijen van de Nederlandse schilder Vincent van Gogh, voor Nederland behouden blijven. De Staat heeft op zich genomen een Rijksmuseum 'Vincent van Gogh' te bouwen in Amsterdam, waar deze verzamelingen blijvend zullen worden tentoongesteld.

Een volgende maal over de voor huisvrouwen interessante prijzenoorlog die zich in deze maanden afspeelt tussen Albert Heijn en Philips.

MAAKT UW SPECIALE VIS TRACTATIE UIT DIT KOOKBOEK

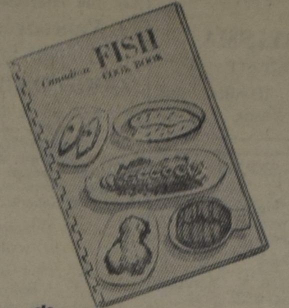

Meer dan 50 illustraties. Het "CANADESE KOOKBOEK VOOR VISGERECHTEN" laat U een groot aantal uitstekende manieren zien waarop U de ontelbare vissoorten die in Canada beschikbaar zijn kunt gebruiken. De recepten zijn een genot, smakelijk en zuinig om te maken.

Schrijf vandaag nog om een exemplaar. Sluit een dollarbiljet in met UW NAAM en Uw volledig adres aan:

The Queen's Printer, Ottawa.

DEPARTMENT OF FISHERIES
OTTAWA, CANADA
Hon. J. Angus MacLean, M.P., Minister. George R. Clark, Deputy Minister

Very important for all those interested in Christian Education

SECTION CHATHAM OF THE ONT. ALLIANCE OF CHR. SCHOOLS extends an invitation to come to our

Fall Meeting

and hear our Guest Speaker Dr. PAUL G. SCHROTENBOER explain our new Educational Creed.

Place: SARNIA 2nd CHRISTIAN REFORMED CHURCH.

Time: SEPTEMBER 29th, SATURDAY, STARTING 2 P.M.

Parents, Teachers, Boardmembers, you should all attend this meeting and learn first hand about the basis of our Christian School movement.

30 DAGEN IN EUROPA

U behoeft U NIET bij een groep aan te sluiten om GOEDKOOP te reizen. U krijgt persoonlijk 25% korting op een bootretour.

Dit geldt voor afvaarten vanaf 1 October tot 28 Februari naar Europa.

Vraagt voor volledige gegevens:

GUIDE TRAVEL BUREAU

G. DENHARTOG 39 King Street, Box 733, AYLMER, ONT.
Phone 1152 Privé adres: 81 South Street East

Aardgas brengt nieuwe welvaart in Nederland

Bij Slochteren in de provincie Groningen is een zeer rijke aardgasbron aangeboord. Momenteel raamt men dat productief aardgas aanwezig is in een hoeveelheid van ten minste 5000 billioen kubieke voet, doch het is niet onmogelijk dat dit 14000 billioen kubieke voet zal blijken te zijn.

De concessie voor de winning van dit aardgas is gegund aan de Nederlandse Aardolie Maatschappij, een onderneming die is gesticht voor gezamenlijke rekening van de Bataafse Petroleum Maatschappij (Shell), de Standard Oil (Esso), de Staatsmijnen en het Nederlandse Rijk.

Men verwacht dat grote hoeveelheden aardgas kunnen worden geexporteerd. Engeland heeft reeds te kennen gegeven, dat door deze ontdekking de importregeling van aardgas waarschijnlijk zal worden gewijzigd. Het is technisch mogelijk het Nederlandse aardgas via buizen naar Engeland te exporteren.

Welgefeliciteeerd

Op 27 Juli j.l. werd in de Maranatha Chr. Ref. Church te St. Catharines, Ont. het huwelijk voltrokken tussen Greet Veltman, dochter van Mrs. A. Veltman van Hilversum, Nederland, en Wim Van Egmond, zoon van Mr. J. Van Egmond te Fonthill, Ont. De dienst werd geleid door Rev. P. Van Egmond van Wellandport, Ont.

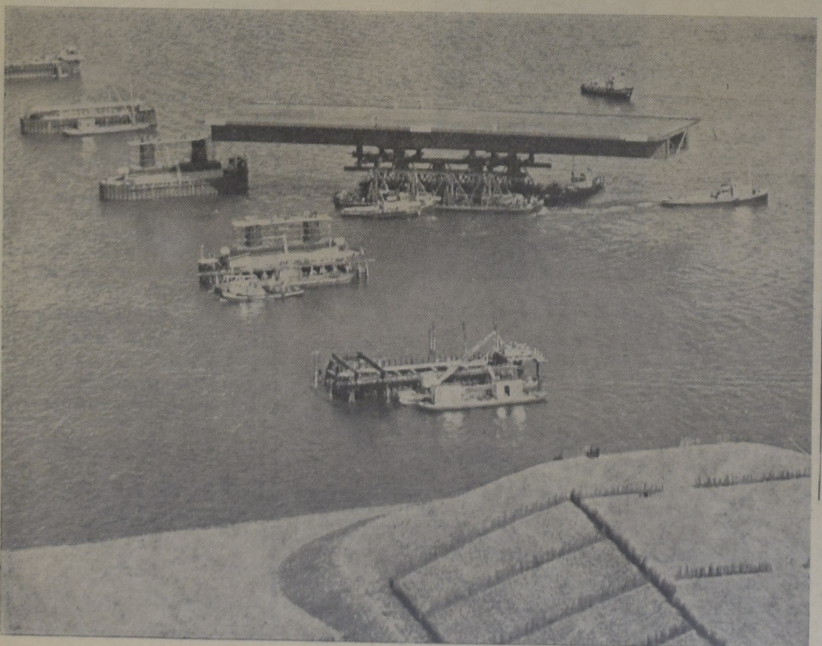

EERSTE DEEL BRUG HARINGVLIET GEPLAATST

Het eerste, 106 meter lange, brugdeel van de brug over het Haringvliet bij Numansdorp is Donderdag 13 September op zijn plaats gebracht. Het karwei zou eerst Woensdag worden uitgevoerd, doch moest toen wegens het ruwe weer vier en twintig uur worden uitgesteld.
Foto: Sleepboten brengen het brugdeel in de juist positie, waarna het op de pijlers (duidelijk zichtbaar) zal worden gelegd. (Luchtfoto ANP)

CLASSIFIED ADS

For "letters under number" $ 0.50 extra.
Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements . $ 3.00
Marriage and anniversaries . . $ 4.00
Notifications of death . . . $ 4.00
Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

— — —

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Every word more 5¢
Send your payment together with your ad to:
Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Enige kennisgeving.

Door Gods goedheid werden wij verblijd met de geboorte van een welgeschapen dochtertje en zusje

MARILYN GRACE

Mr. and Mrs. Hank Reinders.
Jean, Rose, Fred, Gerald, Frances, Ronald.

Moorefield, R.R. 2.
15 Sept. 1962.

Op Zaterdag 29 Sept. 1962 D.V. hopen onze geliefde ouders en grootouders

EVERARDUS ANTHONIE KLEIN
en
JANNETJE KLEIN—STOLK

de dag te gedenken waarop ze 25 jaar geleden in het huwelijk werden verbonden.

Ps. 103 : 1 ber.

Dat de Here hen nog lang voor elkaar mag sparen is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Corry De Vries—Klein.
Han De Vries.
Harry en Roy.
Ymkjen.
Marianne.

259 - 65th Ave.
Chomedey, Quebec.
(Montreal).

Met grote droefheid geven wij kennis van het zo plotseling heengaan van ons medelid

Mrs. A. DE VRIES,
op de leeftijd van 45 jaar.

Moge de Here haar man en kinderen troosten in dit voor hen zo groot verlies.

Voor het laatst mochten wij nog met haar zingen Gez. 27 vers. 2.

Vrouwenvereniging
"Ora et Labora",
Woodstock (Ont.).

Jongeman zoekt

KENNISMAKING OF CORRESPONDENTIE

met Chr. Reformed meisje, ± 25 j. Brieven onder no. 1533, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Jongeman, 33 jaar, wonende in stad Zuid-Ontario, zoekt

KENNISMAKING

met net meisje, 25—30 jaar. Brieven onder no. 1534, % Calvinist-Contact. P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Wanted: An experienced

MARRIED MAN

to work on dairy farm. Year around. House, hydro, free. School-bus passes door. Could take possession at once. Apply to Mr. Arthur R. Modler, Lansdowne, Ontario, R.R. # 2.

$ 5000.00 DOWN

100 Acre Dairy Farm

De farm is vlakbij een goed dorp. Grote barns, goed huis. Best land. 40 Jersey koeien zijn bij de farm. Kan de melk op contract naar Toronto sturen, of naar de fabriek in het dorp. Vraagprijs, voor het vee en de farm, $ 30.000.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. E., Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894.

HOUSEKEEPER

Live in, lawyer's home near Guelph. Three highschool age children. Want woman over 30, experienced in keeping home orderly and clean. Off Saturday noon, Sundays. $ 125.— a month. Write under no. 1536, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te huur: Tegen 1 Dec. 1962, voor net gezin

EEN HUIS

6 kamers, badkamer, grote keuken en garage. Hamilton, omgeving Victoria Park. Tel. JA 8-3533 of schrijf onder no. 1535, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

The John Knox Christian School of Brockville, Ont. has an immediate opening for a

PRINCIPAL OR TEACHER

for grades 6, 7 & 8 (22 pupils). Please phone collect, Brockville DIamond 8-3216 or write to Mr. D. Weima, R.R. 3, Brockville, Ont.

CHICKEN FARM FOR SALE

Wholesale business. 6,000 chickens. Egg grading and washing machine. All automatic feeding. 3 bedroom house, full basement. Close to church and school. E. Boer, Bench Rd., Cowichan St. V.I., B.C.

Wanted:

EXPERIENCED GIRL OR OLDER WOMAN

for general housework in a Christian home. Four adults only. Good living conditions, excellent wages and reasonable time off. Good bus service. To start October 15th. Inquire: Brampton GL 1-3966 or Mrs. J. E. Houck, R.R. 6, Brampton, Ont.

Open Milk Contract

115 Acres near Wainfleet, Ont. Full line of equipment, 30 milking cows, all Guernsey, 10 heifers, and 6 calves. About $ 950 income for milk contract only. Good barns; house needs painting. Complete $ 52,000 with $ 15,000 down (trade considered).

General Farm

120 Acres, perfectly fenced. Large bank barn, new huge pig-pen of concrete construction. Two new large implement sheds. Nine room brick house. $ 28,900 with a reasonable downpayment (trade considered).

ALSO 50-ACRE CHICKEN FARM near Ancaster. More details with TED BOSMA at

John Voortman
Real Estate
580 UPPER JAMES ST.
HAMILTON, ONT.
or evenings at JA 8-5772.

WE NEED MORE FARMS AND LOTS TO SELL.

GROEPEN

voor St. Nicolaas en/of Kerstmis in Holland worden nu gevormd. Toronto—Amsterdam—Toronto - $ 346.00. Voor verdere inlichtingen bel of schrijf Adriaan Limbertie, 359 Wilson Ave., Downsview, Ont. Telefoon ME 5-5661, 's avonds HI 4-8280.

Are you interested in moving to

Vancouver Island,
British Columbia?

GOOD DAIRY FARM

69 Acres, about 50 clear, with 34 head of cattle, all Holstein. And some machinery. New barn & dairy. Clay loam soil. 455 lbs. milk contract. Modern 7 room house. 4 miles from town. Chr. Ref. Church & School.

Call: Duncan 748-8547,
or write to:
Mr. Ben Groenewold,
Box 11,
Cowichan Station, V.I., B.C.

BARRIE AREA

Homes, Farms, Acreages, Lots, Summer Cottages and Businesses.

Write, wire or phone
AARN KLOOSTERMAN
Representing
Harold Forster & Co
REALTORS - 98 Bayfield St.
BARRIE, ONT. PA 6-6453

Eigendommen te koop

WILFRED McINTEE
Real Estate Broker
WALKERTON, ONT.

100 Acres in Morris Township, goede gebouwen, electriciteit, 1 mijl van Blyth.

200 Acres in East Wawanosh Township, twee groepen gebouwen, twee silo's, electriciteit.

97 Acres dicht bij Auburn, 10 acres bos, goede gebouwen, geboorde wel.

Agent:
VICTOR KENNEDY
Blyth, Ont.

JOHN CONNON NURSERIES LTD.
Eigenaars C. Vander Kruk en Zonen
Box 200 - Waterdown, Ont.

Kwekers van eerste kwaliteit
VRUCHTBOMEN, SIERBOMEN,
SIERHEESTERS, ROZEN,
VASTE PLANTEN, ENZ.
IMPORTEURS VAN HOLLANDSE BLOEMBOLLEN
Groothandel ***Kleinhandel***

FONDSEN VOOR HET PEACE RIVER PROJECT GEZOCHT IN DE VERENIGDE STATEN

De geruchten dat premier Bennett van Brits Columbia fondsen in de Verenigde Staten zou willen aantrekken voor de ontwikkeling van het Peace River project, werden dezer dagen door een woordvoerder van de regering van Brits Columbia bevestigd. Deze bevestiging kwam na een bezoek aan het terrein waar de dam zou moeten komen — onderdeel van het project — door de kabinetsleden en de premier van de provinciale regering.

Premier Bennett hoopt er in te slagen de gehele financiering ten bedrage van $880 miljoen in de Verenigde Staten onder te brengen. De regering van Brits Columbia heeft reeds grote financiële verplichtingen aangegaan voor de ontwikkeling van de Peace River plannen. Een ploeg van 700 werklieden is in het voorjaar begonnen met de aanleg van omleidingstunnels voor het hydro-elektrische project. Verwacht wordt dat dit deel van de werkzaamheden in het volgende voorjaar gereed zal komen. De daarmede gepaard gaande kosten belopen $16 miljoen. Daarna zal een contract worden afgesloten voor de aanleg van een circa 220 meter hoge dam. Men verwacht dat omstreeks 1968 de eerste hydroelektrische energie beschikbaar komt.

De regering van Brits Columbia nam het Peace River energie project over in augustus 1961, toen zowel de Peace River Power Development Co. Ltd. als British Columbia Electric Company Ltd. werden onteigend. De Peace River Power Development Co. Ltd. vormde een basis van een multi-miljoen dollar ontwikkelings-programma van de thans overleden Zweedse financier Axel Wenner-Gren.

(N.C.K.v.K.)

CANADA EN POLEN SLOTEN OVEREENKOMST VOOR TARWE LEVERANTIES

In Ottawa is bekend gemaakt dat Canada en Polen weer een overeenkomst hebben gesloten voor de leverantie van 300.000 ton Canadese tarwe aan Polen, terwijl Polen een optie heeft genomen op een verdere levering van 200.000 ton. De overeenkomst houdt in dat Polen 10% contant zal betalen, terwijl de rest over een periode van 3 jaar zal worden betaald. Hoewel nog geen difinitieve prijs is bepaald, omdat Polen nog moet beslissen welke soort tarwe zal worden gekocht, zal de transactie naar schatting een waarde van $34 miljoen belopen. De belangstelling van Polen gaat vooral uit naar maaltarwe. Vorig jaar kocht Polen bijna 500.000 ton Canadese tarwe.

De vertegenwoordiger van Polen, de heer Franciszek Modrzewski, onder-minister van Buitenlandse Handel, heeft medegedeeld dat hij zou trachten betere credietvoorwaarden te bedingen. Canada heeft dezelfde leveringsvoorwaarden aangeboden als aan andere landen van het Communistische blok, waaraan tarwe-leveranties zijn gedaan. Polen verwachtte ook enige hulp van Canada ter verbetering van de Poolse export. Tot nu toe levert Polen slechts een beperkt assortiment voedingsmiddelen aan Canada.

(N.C.K.v.K.)

Laat nu Uw ouders en familie uit Nederland overkomen

Bespaart hun 995 Gulden, of U zelf 290 Dollar

Speciale reizen van zes en tien weken per vliegtuig van Amsterdam naar Grand-Rapids in de zomer van 1963.

Voor nadere inlichtingen:

C. J. PETERS
641 BATES ST. S.E. GRAND-RAPIDS, MICHIGAN, U.S.A.

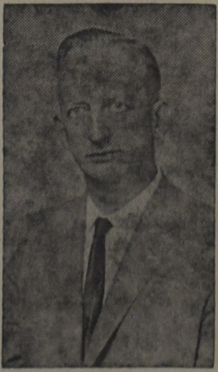

GERRIT BROOS

Gerrit Broos heeft in Willowdale (Ontario) zijn makelaarskantoor geopend. Hij werd geboren uit een welbekende, oud Groninger aannemers familie, wier familiemotto was en nog steeds is: "De Klant Is Koning".

Mr. Broos emigreerde naar Canada in 1948 en na een kort verblijf in de Holland Marsh vertrok hij naar Toronto, waar hij voor plm. 4 jaar werkzaam was bij de Shell Oil Co. of Canada (Inkoop Afdeling).

Van 1952—1962 was Mr. Broos werkzaam voor 2 uitstekend bekende makelaars in Toronto, waar hij zich toelegde op de verkoop van huizen, landerijen en geldbeleggingen. Gedurende deze periode heeft hij 3 syndicaten "promoted", waarvan de aandeelhouders hoofdzakelijk bestonden uit Hollanders.

Hij is lid van de Toronto Real Estate Board, Ontario and Canadian Association of Real Estate Boards, Canadian Chapter of International Real Estate Federation met het hoofdkantoor in Parijs (Frankrijk) en de Netherlands-Canada Chamber of Commerce. (Adv.)

"LET'S SPEAK ENGLISH"

The 26-week series of English lessons via television for newcomers to Canada, which were presented on CBLT Channel 6, last fall in Ontario will be offered this fall to western listeners over Calgary Station, CHTC-TV, beginning September 24th. Text-books for this course are being made available through bookstores and other outlets by W. J. Gage Limited, Toronto, Ontario. This series of telecast were originally made available through the joint efforts of the Canadian Broadcasting Corporation and the Metropolitan Educational Television Association of Toronto, with the assistance of the Citizenship Division, Ontario Department of Provincial Secretary and Citizenship, the Citizenship Branch of the Federal Department of Citizenship and Immigration and Canadian Scene (the ethnic press news service).

BOEKENVRIENDEN

Onze complete nieuwe catalogus is gereed:

1. Geïllustreerde Engelse catalogus.
2. Lijst met uitgezochte Engelse studieboeken.
3. Lijst met meer dan 300 titels Hollandse romans.

Vraagt onze catalogus vóórdat U koopt.

Chr. Book Centre
ANTON LAMMERS
Hamilton, Ont. JA 2-1234
36 Longwood Rd. N.,

DUXBURY
TRAVEL SERVICE
Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line
BRAMPTON, ONT.
85 Main St. N. Phone GL 1-4280
Agent Canadian National Railway

K. KRAAY, Real Estate Broker

Kantoor: 13A King Street ST. CATHARINES
Huis Adres: 2 Juliana Crescent

UW ADRES VOOR PRIMA FARMS
met vee en machines.

Wegens vacantie is ons kantoor GESLOTEN van 5 SEPTEMBER tot 1 NOVEMBER.

Contact gedurende deze tijd onze Farm Salesman
JOHN DUGAN
175 Thorold Rd. West, Welland, Ont. Tel. RE 2-1536.

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te Edmonton II, Alta., G. H. Rientjes te Vancouver I, B.C.

te Lodi, N.J. (U.S.A.) H. Wittenbosch te Kingston, Ont.

Bedankt

voor Belleville, Ont., J. Geuzebroek te Barrie, Ont.

FREE CHR. REF. CHURCH

Bedankt

voor Chatham, Ont., M. Vlietstra te IJmuiden (Nederland).

CAN. REF. CHURCHES

Beroepen

te Brampton, Ont., D. K. Smit te Kantens, Nederland.

Redankt

voor Barrhead-Neerlandia, Alta., A. Kooy te Oldenzaal (Nederland).

CHR. REF. CHURCH

ORDINATION AND INSTALLATION OF CAND. JOHN BOONSTRA IN BRANDON, MAN.

After having been examined by Classis Minnesota North of the Christian Reformed Church on Sept. 12 Candidate John Bonstra was ordained to the ministry and installed on Sept. 13.

The counselor, Rev. Harry Van Dijken of Winnipeg, Man. presided at the service and preached the sermon. Three ministers took part in the ceremony of the laying on of hands. Rev. Edgar O. Holkeboer of Winnipeg, Transcona, gave the charge to the minister and Rev. John Hellinga of Winnipeg, Kildonan, gave the charge to the congregation and offered prayer.

After the service congratulations were extended to pastor and congregation by the representatives of the three churches of Winnipeg. The vice-president of the consistory of Brandon also spoke a few words on behalf of the congregation to Rev. Boonstra. Gratitude was expressed to the counselor Rev. Van Dijken, who gave guidance during the short period of vacancy.

On Sept. 16 Rev. Boonstra preached his inaugural sermon. He chose the words of 1 Cor. 2:2 and spoke on the theme: "The Messenger's Message".

The congregation is thankful, first of all to God, for sending an undershepherd so soon. On Thursday June 28 the congregation bade farewell to its former pastor Rev. Menzo Dornbush and welcomed at the same night Mr. Boonstra, who just finished his studies at Calvin Seminary, as a student-pastor for the summer months.

The first call extended by Brandon was to its student-pastor, Mr. Boonstra, who accepted the call.

We are sincerely grateful to God for His care. May He bless both minister and congregation, that they may work together for the advancement of His Kingdom.

The consistory

EDMONTO JASPER PLACE

In September verkreeg deze gemeente de beschikking over een nieuw kerkgebouw. Door aankoop werd ze eigenaar van een United Church — acht jaar geleden gebouwd — alsmede de pastorie. De huidige vergaderplaats was te klein en nu heeft men veel meer ruimte wat ook de groei der gemeente ten goede zal komen.

ZOMERDIENSTEN STOPGEZET

De diensten te Midland, Ont., belegd door de gemeente Orillia zijn weer stopgezet na het vacantieseizoen. Overwogen werd of hervatting mogelijk zal zijn na overleg met de aldaar wonende gezinnen.

—•—

Ter classis Hamilton was een voorstel in bespreking of er een mogelijkheid was tot vorming van een nieuwe classis in Mid Western Ontario. Waar er nog geregeld toename is van het aantal kerken zijn de classes vrij groot. Classis Chatham telt 19 gemeenten, Hamilton 23 en Toronto 18. Werd een vierde classis gevormd, dan zou iedere classis nog gemiddeld 15 gemeenten tellen.

Ook de classis Eastern Ontario is eigenlijk te groot. Ze telt 25 gemeenten. Waren de gemeenten in de Maritimes wat groter, dan zou ook daar mettertijd een eigen classis kunnen ontstaan. Zou ook Montreal daarbij kunnen worden ingedeeld dan zijn daar thans zeven gemeenten.

FREE CHR. REF. CHURCH

PITT MEADOWS. B.C.

Dit voorjaar heeft een aantal gezinnen zich onttrokken aan de Chr. Ref. Church te Haney, B.C. en zich gevoegd bij de Free Chr. Reformed Church te Aldergrove. Daar de Fraser River tussen beide plaatsen door loopt is geregeld verkeer dat per veerpont moet geschieden vrij lastig. De groep in Pitt Meadows was deze zomer in de gelegenheid een voormalige R.K. Kerk aan te kopen en met free labour deze in te richten voor de eredienst.

Woensdagavond 1 Augustus werd deze kerk in gebruik genomen. Ds. Overduin hield de inwijdingsprediikatie en Ds. G. Bilkes van St. Thomas, Ont., die een bezoek aan de westelijke gemeenten bracht, hield ook een korte toespraak.

De bedoeling is om ook hier voortaan twee keer dienst te houden.

KERKEDAG IN ONTARIO

De gemeenten in Ontario houden jaarlijks een kerkedag. Deze zal dit jaar gehouden worden te London, waar men de beschikking heeft gekregen over de Christian Reformed Church.

Als sprekers treden op Ds. Noordegraaf van Toronto, Ds. Laman van Hamilton, Ds. G. Bilkes van St. Thomas, Ds. J. Tamminga van Grand Rapids en Ds. B. Densel van de Free Ref. Church of Clifton, N.J.

Het zangkoor van Chatham zal haar medewerking verlenen.

Deze samenkomst wordt gehouden op 8 October a.s. aanvang 10.30 uur v.m.

A CONFERENCE OF EVANGELISM

The Christian Reformed Churches, organized in Classis Toronto, decided in their last meeting to hold a Classical Conference of Evangelism this fall. Many questions arise and various problems exist in the field of Evangelism, an enterprise among immigrant churches which is still in its first stage. Therefore a conference where all workers in evangelism can meet each other, is a matter of necessity.

The Classical Home Missions Committee succeeded in getting an outstandingly qualified speaker for the Conference, namely the Rev. Marvin C. Baarman, Executive Secretary of the Christian Reformed Board of Home Missions. His calling is to inform and instruct the churches in their evangelistic task. Who better than he could serve as speaker and advisor in the planned Conference?

There are two subjects: the one is a double question, "How to activate the congregation and how to recruite our young people?" During the morning session these questions will be discussed.

The second one is a twofold statement, to be considered during the afternoon. "The Committee of Evangelism in the congregation and the bearing of the work of Evangelism on the congregational life".

All those who have experience in this field will admit that these subjects are timely in the problems and difficulties of the work.

The Conference will be held on Saturday, October 13 in the First Christian Reformed Church of Toronto, 63 - 67 Taunton Road. The plan is to start at 9:30 a.m. and to close at 4:00 p.m. Luncheon will be served during recess.

A special feature at the Conference is a display of good material for Vacation Bible School, Sundayschool and Sunflower work. Rev. D. N. Habermehl will organize and explain this display.

Members of the local committees of evangelism as well as officebearers are expected, but all interested members of the congregations are invited. Especially the young people in the various churches are urgently asked to come in large numbers.

The plan and the program seem to be good. May under God's blessing the reality become still much better.

YOUNG PEOPLE SOCIETIES

LEADER'S CONFERENCE OF THE EASTERN ONTARIO LEAGUE

The meeting was held on September 13, 1962 in Williamsburg, Ontario.

Henry Harbers, board member at large, was in charge. He read I Corinthians 12, 1-13 after which he led in prayer.

Mr. John Knight, Editorial Assistant at the Young Calvinist Federation and formerly Board Member for District XIV spoke on "What are we going to do this year?"

Mr. Knight outlined the four main requirements of a young people's society.

A society should be unique. It should be something special, something that is not available elsewhere.

A meeting should be a challenge to its members. The programme must require effort. If the group is large, divide it into smaller groups for discussion periods giving everyone an opportunity to speak.

Preparation is required by both the leaders and the members. Training courses may be set up to instruct leaders. The League must organize such a course while the Federation will supply material. Assignments may be given to encourage preparatory work. A programme should be made out for each season using an outline as a guide.

Variety is also necessary. A society meeting should not be a recreation club but a study club.. The two precious hours of society meeting per week should be devoted to study. It is not necessary to have an essay every week, it could also be arranged to have speakers or debates. Recreation should be planned for other evenings making the church the centre of activity.

We reopened with the Young Calvinist Federation song after coffee and cookies were served.

A general discussion followed. Rev. VanderPlaat closed the meeting with thanksgiving.

Wilma Luimes, Secretary

NEDERLANDS NIEUW GUINEA IS HISTORIE GEWORDEN

De Tweede Kamer der Staten Generaal in Nederland heeft met 127 tegen 9 stemmen de Nederlands-Indonesische overeenkomst inzake Nieuw Guinea goedgekeurd. De Eerste Kamer heeft er tevens haar goedkeuring aan gehecht met 63 tegen 3 stemmen.

De Minister President heeft in antwoord op de verschillende sprekers in de Kamers verklaard, dat de regering meermalen door een gewetensconflict werd geplaagd, doch dat de overeenkomst het beste was wat onder de omstandigheden kon worden bereikt.

De regering heeft een bedrag van $30 millioen beschikbaar gesteld voor de verdere ontwikkeling van West Nieuw Guinea, te betalen in drie jaarlijkse termijnen van $10 millioen.

Hiermede is dus een einde gekomen aan de nauwe band die Nederland met dit laatste deel van haar overzese gebiedsdelen in het Oosten had. Het was een tragisch einde, waarvan de wond niet alleen in Nederland, doch ook in Nieuw Guinea nog lang zal worden gevoeld.

The Federation of Calvinistic University Clubs

will hold its

FALL MEETING

this SATURDAY, SEPTEMBER 29, in the Chr. Ref. Church (Hess St.) of Hamilton, Ont.

Program:
11.00 a.m.: The Principles of Society - Professor H. Van Riessen.
2.30 p.m.: Debate: Resolved that Religious Toleration is Treason - affirmative: Toronto; negative: Hamilton.

ALL THOSE INTERESTED ARE INVITED TO ATTEND THESE MEETINGS.

Southeast Ontario District of Ladies' Societies

TOOGDAG

Wednesday, October 10

BRANTFORD, ONT.

Chr. Ref. Church, Patterson Ave., Echo Place.

2.00 P.M. Speaker: Rev. J. QUARTEL, "De wereldsituatie in het Licht der Openbaring".

7.00 P.M. Speakers: Rev. R. RECKER, Missionary to Africa. Miss EVELYN VREDEVOOGD, Clerical Missionary to Africa.

Slides of Africa will be shown.

COFFEE WILL BE SERVED

THE ANNUAL MEETING

of the

District Eastern Ontario Ladies Society

will be held on

October 3rd, 1962

in the TRENTON CHRISTIAN REFORMED CHURCH at 10:30 A.M.

Speaker for the morning is Mrs. STEIZINGA with the topic "The End of the Way" (English).

Afternoon speaker is the Rev. A. VANDERPLAAT on "Kruisdragen in ons Leven" (Dutch).

Please attend this meeting. Everyone welcome!

The **ARSS** biedt U:

Association for Reformed Scientific Studies

in Toronto **District Rally**

met Prof. Ir. H. Van Riessen

op Zaterdagmiddag Oct. 6, - 2 p.m.

in de

Chr. Reformed Church, Albion Rd., Rexdale

Het onderwerp is:

"DE WARE EENHEID VAN HET LEVEN."

Dit belooft een inspirerende middag te worden.

Samenzang

Na afloop thee in de basement.

KOMT ALLEN KOMT ALLEN

Als Niets Baatte

doen onze kruiden vaak wonderen. Wat U ook mankeert en wat U ook al hebt geprobeerd, meldt ons Uw ziekte en klachten, opdat wij U een onschadelijk mengsel zenden waarmee wij reeds 37 jaren succes op succes oogsten. Desgewenst blanco verpakking. Broch. en inl. gratis. Attesten liggen ter inzage.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

GROEPS-
REIZEN
naar
HOLLAND

Vraagt volledige inlichtingen

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE, 359 Wilson Ave., DOWNSVIEW (Toronto), Ont. ME 5-5661

KOOPS TRAVEL SERVICE 543 Brant St., BURLINGTON, Ont. NE 4-1813

KREEFT'S TRAVEL BUREAU 968 Exmouth St., SARNIA, Ont. ED 7-8559

C. STEENHOF 43 Crane Ave., WESTON (Toronto), Ont. CH 1-0811

JOHN VANDER VLIET, 304 Dundas St. W., TRENTON, Ont. EX 2-4641

THE WOOLMAIL CO.

BRENGT U UW HOLLANDSE WOLWINKEL AAN HUIS

MET DE U ALLEN BEKENDE van Wyk WOL

VRAAGT GRATIS STAALKAART

Zendt Coupon of Briefkaart aan:

THE WOOLMAIL CO.
418 George St., Peterborough, Ont.

GELIEVE MIJ UW GRATIS STAALKAART TE STUREN.

M. ______________
(please print)

Address ______________

Post Office ______________

Province ______________

Een teleurgestelde emigrant

David Paul Johnson is een Amerikaan, 32 jaar oud, die werkzaam was bij de Pennsylvania Spoorweg Maatschappij in Philadelphia. Gedurende de laatste 8 jaren kwam hij geleidelijk meer onder de bekoring van het communisme. Hij bezocht communistische vergaderingen en las zoveel mogelijk communistische lectuur, waarbij de Sovjet Ambassade in Washington gaarne haar bemiddeling verleende. Hij gevoelde zich vooral aangetrokken door de idee van een "klasseloze maatschappij".

De begeerte naar de Russische heilstaat werd zo sterk dat hij besloot met zijn vrouw en twee jongens daarheen te emigreren. Hij wenste echter niet dat dit in Amerika bekend werd en had daarom een listig plannetje opgezet. Hij verzocht zijn werkgever niet om ontslag, maar om 14 dagen extra vacantie zonder salaris, aansluitend op de zomervacantie.

Hij boekte met zijn gezin voor een excursie van Londen naar Helsinki, Leningrad en Moskou. Deze door de Russen georganiseerde excursies zijn goedkoop en stelden de vacantiegangers in staat de 1 Mei dag in Moskou te vieren. Johnson boekte enkele reis per vliegtuig naar Londen. De totale kosten waren \$1100.-. Hij bezat zelf maar \$500.- en leende \$600.- van een familielid.

Aan boord van de "Baltika", het Russische schip waarmede de reis van Londen gemaakt werd, sprak hij voor het eerst van zijn plannen om in Rusland te blijven met de Russische reisleider van het gezelschap, die zijn medewerking toezegde. Maar eenmaal in Rusland aangekomen was Johnson al spoedig genezen van zijn emigratieplannen. In Leningrad ontdekte hij reeds dat die "klasseloze maatschappij" waarover hij in de Communistische propaganda in Amerika zoveel schoons had gehoord er in Rusland heel anders uitzag.

Hij had al heel spoedig in de gaten dat communisten die in het bezit waren van een partij-kaart als heel andere wezens werden behandeld dan andere mensen.

Hij was ook teleurgesteld toen hij in Leningrad jongens van 12 en 13 jaar zwaar en vuil werk zag verrichten op de scheepswerven. Hij had in Amerika zulke schone verhalen gelezen en gehoord over de grote aandacht die de Sovjet besteedde aan de opleiding van haar jonge mensen.

Hij was ook verwonderd en geschokt toen hij zag onder welke armelijke omstandigheden tal van Russische gezinnen leven, in krotten en afgedankte spoorwegwagons. Ook daarover had hij in Amerika heel wat anders gelezen.

De scherpe tegenstelling tussen deze armoede en het pronkstuk van de Russische regering, de ondergrondse in Moskou, waaraan millioenen zijn besteed, griefde de heer Johnson. Hij zag in Moskou kans de officiële excursie te laten schieten en op zijn eentje op verkenning uit te gaan. Zo zag hij het een en ander dat aan de toeristen die onder geleide de stad bezoeken niet getoond wordt. Men trachtte herhaaldelijk kleren of schoenen van hem te kopen. Hij ontdekte dat er een belangrijke zwarte markt was in Moskou. En steeds weer werd hij getroffen door de scherpe tegenstelling tussen de officiële partijleden en gewone stervelingen. Van zijn ideaal de "klasseloze maatschappij" schoot niet veel over.

Kortom, David Paul Johnson was zeer dankbaar dat hij weer aan boord van de Baltika kon stappen, omdat hij in Amerika, om de mensen te misleiden, een retour Engeland-Moskou had gekocht. Bij aankomst van de Baltika in Londen beleefde het gezin nog 3½ benauwde dagen. De Engelse autoriteiten wilden hen niet toestaan aan land te gaan, omdat ze niet over reisbiljetten naar Amerika beschikten en in Engeland niet in hun onderhoud konden voorzien. Maar de heer Johnson kon in contact komen met de Amerikaanse Ambassade. Zijn schoonvader in Amerika bleek bereid de \$300.- te fourneren die hij tekort kwam om terug te vliegen naar Amerika en zo kon de familie Johnson de Baltika verlaten voor deze naar Leningrad terugkeerde.

Zo keerde David Paul Johnson naar zijn kapitalistisch vaderland terug, een illusie an \$1400.- armer. Tegenover de pers verklaarde hij: "Ik heb een buitengewoon tragische fout gemaakt. Ik zou willen voorstellen dat alle Amerikaanse Communisten daar heen gaan en rondkijken en zien hoe het daar is."

(ICN)

Geef Uw

Adresverandering

steeds tijdig op
aan de
Administratie van
CALVINIST-CONTACT

DE KANAALTUNNEL

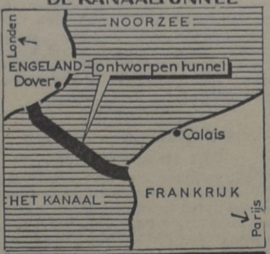

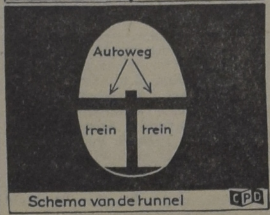

Schema van de tunnel

NIEUWE BEDRIJVIGHEID ROND DE KANAALTUNNEL

Aan de zuidkust van Engeland is men begonnen om met een aantal deskundige onderzoekingen te beginnen voor de mogelijke aanleg van de installaties die nodig zijn om te komen tot de bouw van de beroemde kanaaltunnel. Het onderzoek zal het maken van berekeningen omvatten alsmede het doen van verschillende boringen.

Er is overigens nog geen zekerheid of de bouw van de tunnel tussen Frankrijk en Engeland nu inderdaad zal beginnen. Al jaren is men bezig om verhandelingen pro en contra over deze tunnel te houden en thans voeren de Britse en de Franse regering besprekingen over verschillende problemen welke te maken hebben met de aanleg van een kanaaltunnel. Overigens koesterde Napoleon indertijd reeds plannen om een tunnel onder het kanaal aan te leggen. Er kwam niets van. In 1885 kwam er weer leven rond de tunnelplannen en men begon met de bouw. Totaal werd er twee kilometer geboord, waarna de werkzaamheden werden gestopt.

Thans is men dus weer aktief geworden, hoewel er verder weinig over te zeggen valt. Het gehele Kanaaltunnelprojekt voorziet in een tunnel, waarin plaats is voor een spoorlijn en een autoweg. Tootaal zou de tunnel ca. 28 mijl lang moeten worden. Het bestaan van een tunnel zou betekenen dat Engeland geen eiland meer is en dat men dan in 5 uur van Londen naar Parijs kan rijden. In onze kaart geven wij een schematisch overzicht van het projekt.

Door de samenwerking van de grootste reisbureaux in Canada is het thans mogelijk om U bij een groep aan te sluiten op praktisch iedere afvaart van de Holland-Amerika Lijn in de komende winter.

Hierdoor ontvangt U een korting van 25% op de normale retour passageprijs. De minimumprijs voor een retour is dan U.S. \$ 298.50 of

CAN. \$ 322.50

Bij voldoende deelname vertrekken groepen op de volgende afvaarten:

3 okt.	s.s. RIJNDAM	8 dec.	(MAASDAM)
26 okt.	"	ca 8 jan.	
20 nov.	"	" 8 jan.	
13 dec.	"	" 5 febr.	

Uw reis met een van deze groepen kan alleen besproken worden bij een van de volgende reisbureaux, die alle officieel agent zijn van de Holland-Amerika Lijn:

FORSYTH TRAVEL BUREAU,
Marlborough & Ellen Sts.
Box 569,
BLENHEIM - ONT.
Tel. OR 6-3319.

GLOBE TRAVEL SERVICE,
63 Yonge Street N.,
RICHMOND HILL - ONT.
Tel. TU 4-7851.

LUCAS & KING LTD.,
79 King Street W.,
HAMILTON - ONT.
Tel. JA 2-9257.

VELLINGA TRAVEL SERVICE,
244 Queen St., Box 234,
CHATHAM - ONT.
Tel. EL 2-5150.

WIBO TRAVEL SERVICE,
395 Dundas Street,
LONDON - ONT.
Tel. GE 2-8373.

VAN HERWERDEN TRAVEL SERVICE,
741 King Street E.,
OSHAWA - ONT.
Tel. 723-4471.

Eendracht Maakt Macht

Gaat U naar Holland?

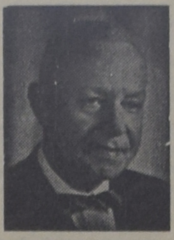

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraagt vrijblijvend advies aan:

C. STEENHOF

43 CRANE AVE., WESTON, ONT.
Telefoon CH 1-0811

Lambert Huizingh
Accredited Public
Accountant and Auditor
Commissioner for taking
Affidavits
•
Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282
•
139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

WILLEM G. POOLMAN

advocaat
notaris
meester in de rechten

330 Bay St., Toronto 1, Ont.
(hoek Bay/Adelaide St.)
tel.: EM 3-1334

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

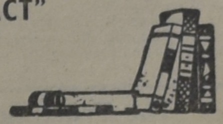

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van \$ 4.00 opstuurt.

Onze nieuwe lijst

Voor 1 abonnee:

WONINGRUIL, door M. E. 't Hart.
HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
HERLEEFD VERLEDEN, door Prof. A. Sizoo.
JOHANNES CALVIJN INSTITUTIE.
DE APOCRIEFE BOEKEN, deel 2, 157 bladzijden.
HET CALVINISME (Stonelezingen), door Dr. A. Kuyper.
JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.
DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
LUTHERS WERKEN.
MENSEN RONDOM JEZUS, door Dr. J. H. Bavinck.
DE BRUG, door K. Norel.
HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
HET EVANGELIE VAN THOMAS, door Dr. R. Schippers.
KAART VAN KERKELIJK NEDERLAND, door Dr. C. N. Impeta. (Beschrijving van verleden en heden der Remonstrantse Broederschap.)
DE LEVENSROMAN VAN JOHANNES POST, door Anne de Vries.
OOK U SPREEKT GRIEKS EN LATIJN, door Prof. Dr. A. Sizoo. (Hoe Griekse en Latijnse woorden in de Nederlandse taal zijn opgenomen.)
DE JEHOVA'S GETUIGEN EN DE BIJBEL, door Ds. H. J. Spier.
VAKBEWEGING EN MAATSCHAPPIJ, door Dr. W. Albeda.
SINNE- EN MINNEBEELDEN, door Jacob Cats.
UIT CATACOMBEN EN WOESTIJNZAND, door Dr. H. Mulder. (Levenstekenen van de eerste Christenen.)
KLIMATOLOGISCH, door G. Th. Rothuizen. (Een verzameling gedichten naar thema.)
BILDERDIJK, door Martien J. G. De Jong en Wim Zaal. (In kort bestek. Een levens- en persoonlijkheidsbeeld van een der grootste figuren uit onze historie.)
DE WELEERWAARDE HEER, door Ds. M. E. Voila. (Belevenissen van een dominee.)

Voor 2 abonnees:

A PREY TO SATAN, door C. Sluys.
IN THE MIRROR, door Prof. J. H. Kromminga.
LANDVERHUIZERS (trilogie in één band), door P. J. Risseeuw.
GEERT DAMMERS (trilogie in één band), door Aart Romijn.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad \$ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

OUD ADRES: ....